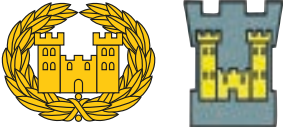

HURTTI-UKKO

Heinäkuu 2019 Nro 2

Kainuun prikaatin
joukko-osastolehti ja
aliupseerikurssijulkaisu

- ▶ Toimituskunta
Päätoimittaja
evl Oula Asteljoki
Satu Hujanen
- ▶ Taitto
Nina Karjalainen
Kajaanin Offsetpaino Oy
www.kajaaninoffsetpaino.fi

- ▶ Paino
PunaMusta Oy
punamusta.com

- ▶ Valokuvat
Kainuun prikaatin arkisto
Studio Salama
Satu Hujanen
Valokuvausmiehet
Kirjoittajat

puh. 0299 451 113
kainuunprikaati@mil.fi

Ilmestyminen
Kaksi kertaa vuodessa
tammikuussa ja heinäkuussa

56. vuosikerta
Painos 2500 kpl

maavoimat.fi/kainuun-prikaati

Kansikuva: Liikettä juoksuhaudoissa Kirves 19 -harjoituksessa Rovajärvellä. (kuva: Miika Koskinen)

Takakansi: Rauniolinna Kajaanissa loi arvokkaat puitteet lumilajien urheilijoiden valatilaisuudelle. (kuva: Satu Hujanen)

Hurtti-Ukko 2/19

Heinäkuu 2019

Sisällysluettelo

Tiedon ja toiminnan alkulähde: Yleinen palvelusohjesääntö	3
Reservistä voimaa	4
Kärkihanke 2019 - turvallisuuden terävöittäminen	6
Asevelvollisuus 100 vuotta	8
Bold Questista arvokasta oppia maanpuolustukseen	10
Rukajärven suunnan taistelut taktiikan näkökulmasta	12
Kirves 19 - monivaiheinen rupeama Rovajärvellä	14
Osana kansainvälistä taistelu-harjoitusta Northern Wind 2019	16
Suomalainen taistelija osoitti kykynsä	17
Kainuun tykistörykmentti - valmiina tukemaan	18
CJSE19-harjoitus logistiikan oppimisympäristönä	19
Tavoitteeseen huijaamalla - itsepetoksen vaara?	20
Suluttamisen osaamiskeskuksen tutkimuksen	21
ja kansainvälistymisen näkymiä	21
Oulu 19 -harjoituksessa testattiin viranomaisyhteistyötä	22
Pohjoiskarjalaisen maanpuolustuksen kokoava voima	23
Pohjois-Savon rynnäkkökiväärkilpailu	24
Kankaalla kajahtaa	25
Kiehistä ei jätetä	26
Tunnustusta hyvästä työstä	27
Vapaaehtoinen maanpuolustus uudistuu	28
Monipuolinen sotilaskoti	29
Varusmiestoimikunta, yksi kaikkien puolesta	30
Ilomantsi valmistautuu perinnejuhlin	31
2. tuliasemapatteri, reippaus – se ei maksa mitään!	32
Morkulaa pönttöön	33
Tulenojohto - tähytää!	34
Tuliasemalinja - kerralla tuubiin	35
Viestilinja - ei määrä, vaan laatu!	36
Pioneerilinja: Vastuu kasvaa tehtävien myötä	37
Musta lippu yhdistää	38
Huoltopalvelulinja - Jokaisen taistelijan toimintakyvyn ylläpitoa	40
Kuljetuslinja - Ilo irti intistä	41
Kunnossapitolinja - Aseenkäsittelyn moniosaajat	42
Lääkintälinja - kanyyleista kiristyssteisiin	43
Sotilaspoliisilinjan käynnistäminen - hyödyt ja haasteet	44
Hallintalinjan oppilaiden kuulumisia	45
Aliupseerikurssin alku	46
Sissihavinaa Kainuusta Onttolaan	47
Sotilaspoliisilinja – ”Temppuja teräviä”	48
”Kolmonen santsaa”	49
Jalkaväkijohtajaksi	50
Jääkäriin - ”Me henki”	51
”Laukaise kun valmis”	52
”Vain osuma ratkaisee”	53
Tiedustelulinja 1/19 - Uusia tuulia	54
Osumat ja iskemät	55
Hurtti-Ukko uudelle vuosikymmenelle sähköisesti	58
Uudet kasvat	58
Aliupseerikurssien parhaat alikersantit on palkittu!	59

Tiedon ja toiminnan alkulähde: Yleinen palvelusohjesääntö

► everstiluutnantti Oula Asteljoki
päätoimittaja

Tätä kirjoittaessani useat eri mediat pyörittelevät uutisissaan puolustusvoimien henkilöstön toimintaan liittyviä tapatumia. Tapahtumat, jotka helposti antavat leiman koko organisaatiolle, eivätkä maineenhallinnan kannalta ole mairittelevia, liittyvät yksittäisten henkilöiden tekemisiin tai tekemättä jättämissiin.

Välillä on hyvä pysähtyä tiedon alkulähteille ja tarkastella, miten voimassa oleva ohjeistus meitä sotilaita ohjaa. Käsiteltävään aiheeseen tarjoaa mainion mahdollisuuden Yleinen palvelusohjesääntö vuodelta 2017 - tuhti 113 sivuinen lukupaketti, joka löytyy myös internetistä.

Yleinen palvelusohjesääntö luo yhtenäiset käyttäytymis- ja toimintamallit puolustusvoimien sotilashenkilöstölle. Ohjesääntö rakentuu suomalaisille sotilasperinteille ja tukee puolustusvoimi-

en arvopohjaa. Normaalioloissa Yleistä palvelusohjesääntöä noudatetaan sekä kotimaan tehtävissä että soveltuvien osin kriisinhallintatehtävissä.

Sotilaan asema

Sotilas palvelee poliittisesta ja uskonnollisesta kannastaan riippumatta isänmaataan ja kansaansa. Sotilaan tulee säilyttää kaikissa oloissa oma ja joukkonsa maine, arvostus ja kunnia tahrattomana sekä tunnollisesti suorittaa hänelle kuuluvat tehtävät. Sotilaalla tarkoitetaan ammattisotilaita, kadetteja, varusmiehiä ja reserviläisiä sekä sotilaallisen kriisinhallinnan sotilastehtävissä palvelevia.

Ammattisotilaan tulee ylläpitää virkatehtäviensä edellyttämiä sotilaan perustaitoja ja kuntoa. Ammattisotilaita ovat sotilasvirassa palvelevat sekä henkilöt, jotka on nimitetty puolustusvoimissa määräaikaiseen virkasuhteeseen määrättyinä sotilastehtävään. Ammattisotilaan on virkatehtävissään ja yksityiselämässään käyttä-

dyttävä siten, ettei hän menettelle tavalla, joka on omiaan vaarantamaan luottamusta puolustusvoimille kuuluvien tehtävien asianmukaiseen hoitoon.

Sotilaan on noudatettava hyviä tapoja ja käyttäytymissääntöjä sekä käyttäydyttävä palveluksessa ja sen ulkopuolella asemansa mukaisesti esimiehiä, vertaisia ja alaisia kohtaan. Kaikki kiusaaminen ja simputus on kielletty. Lähtään vanhempia ja asemaltaan ylempiä henkilöitä kohtaan on osoitettava asianmukaista arvostusta. Sotilas ei saa esiintyä ilmeisen päihtyneenä julkisella paikalla, julkisessa tilaisuudessa tai sotilasalueella. Epäasiallinen kielenkäyttö ja säädyn puhetapa on kielletty.

Raskaasta kerronnasta huolimatta toivotan kaikille lukijoille aurinkoisia kesäkelejä ja menestystä vuodelle 2019.

P.S. Käsissänne lienee Hurtti Ukon viimeinen printtiversio ja seuraava lehti julkaistaneenkin ainoastaan sähköisessä muodossa.

Reservistä voimaa

► *prikaatikenraali Tuomo Repo*
Kainuun prikaatin komentaja

Suomalainen asevelvollisuus on ollut jo 100 vuoden ajan puolustuksemme perusta. Koska sotilasliittoihin kuulumattomana maana varaudumme puolustamaan aluettamme ensisijaisesti itsenäisesti, on asevelvollisuuden ydin sama ja alati ajankohtainen.

Koulutamme asevelvollisista riittävät sodan ajan joukot ja tarvittaessa puolustamme niillä koko maata. Tänä vuonna ylläpidämme valmiuttamme ja koulutamme Kainuun prikaatissa yli 500 palkatun henkilöstön voimin lähes 4 000 varusmiestä ja noin 3 000 reserviläistä.

Asevelvollisuusjärjestelmämme voima on laajassa reservissä, jonka osuus sodan ajan henkilöstöstä on yli 95 prosenttia. Koulutamme reserviämme kaikissa neljässä maakunnassamme.

Aluetoimistoilla onkin suuri rooli asevelvollisuusasioiden hoidon lisäksi myös reservin tahdon, taidon ja toimintakyvyn ylläpidossa. Reserviläisten maanpuolustustahdot ja tekemisen meininki on korkealla tasolla kaikissa maakunnissamme. Tästä iso kiitos aktiiviselle reservillemme.

Reserviä koulutetaan prikaatissa perinteiseen tapaan kertausharjoituksissa ja vapaaehtoisissa harjoituksissa sekä Maanpuolustus-koulutusyhdistykseltä (MPK) tilailla kursseilla. Kertausharjoitus-koulutuksen painopiste on esikuntien lisäksi nopeimman valmiuden joukkojen harjoittamisessa. Suurin yksittäinen kertausharjoitus tänä vuonna on Syysmyrsky-harjoitus elokuussa.

Vapaaehtoisten harjoitusten ja MPK:lta tilattavan sotilaallisen koulutuksen painopiste on esikuntien henkilöstön ja paikallispuolustusjoukkojen kouluttamisessa. Myös reserviläisten omaehtoista osaamisen ja toimintakyvyn ylläpitoa tuetaan monella tapaa.

Reservin koulutuksessa tapahtuu muutoksia. Hyväksytyssä vapaaehtoisen maanpuolustuksen lakimuutoksessa vastuu vapaaehtoisen sotilaallisen koulutuksen antamisesta siirtyy puolustusvoimien tehtäväksi.

MPK:n vastuulla vuorostaan on järjestää sotilaallisia valmiuksia palvelevaa koulutusta ja toimintaa sekä vapaaehtoista maanpuolustusta koskevaa tiedotusta ja valistusta. MPK kehittää myös naisten mahdollisuuksia osallistua vapaaehtoiseen maanpuolustukseen sekä ohjaa, tukee ja sovittaa yhteen

jäsenjärjestöjensä maanpuolustuskoulutusta. Lisäksi MPK järjestää tilaisuuksia, joissa nuorten on mahdollista tutustua maanpuolustukseen.

Lakimuutoksen jälkeen puolustusvoimien ja MPK:n tehtävät ja vastuut ovat selkeät. Toivon ja uskon, että reservimme jatkaa kertausharjoitusten ohessa vapaaehtoista ja omaehtoista kouluttautumistaan, ja että silmiinpistävä vapaaehtoisten maanpuolustajien into säilyy ja syvenee. On muistettava, että laaja ja osaava reservi on keskeistä valmiutemme ja sotilaallisen suorituskykymme kannalta.

Kiitän palkattua henkilöstöämme ja asevelvollisiamme kullekin vuosipuolikkaan erinomaisesta palveluksesta sekä yhteistyökumppaneitamme hedelmällisestä yhteistyöstä. Onnittelen vastavalmistuneita varusmiesjohtajia sekä toivotan uudet alokkaat tervetulleiksi Hoikankankaalle.

Toivotan kaikille lukijoille rentouttavaa kesää.

Raketinheitinpatteri tuki jalkaväen taistelijoita epäsuoralla tulella Arctic Shield 18 -harjoituksessa Rovajärvellä reserviläisvoimin.
Kuva: Joona Ljokkoi

Koulutamme vuosittain
noin 4000 varusmiestä,
tulevaa reserviläistä
sijoitettuina sodan
ajan tehtäviinsä.

Kuva: Tuomas Kilponen

Kärkihanke 2019 - turvallisuuden terävöittäminen

► majuri Jouni Kvist
turvallisuuspäällikkö

Kainuun prikaatin johto on sitoutunut turvallisuuteen ja sen kehittämiseen. Yleisesti ottaen kokonaisturvallisuus on joukko-osastossamme hyvällä tasolla. Aina kuitenkin löytyy parannettavaa; pieniä yksityiskohtia, jotka ovat ratkaistavissa nopeasti tai isompia hankkeita, jotka meidän tulee huomioida tulevaisuuttamme suunniteltaessa.

Prikaatin komentajan toimeksianosta Kainuun prikaatin turvatii mi on koonnut parantamissuunnitelman vuodelle 2019. Suunnitelma sisältää velvoitteita alokkaasta kenraaliin.

Riskienhallinta

Turvallisuus voidaan määritellä suojattavan arvon tai kohteen haavoittuvuuksien suojaamisesta

uhkilta. Uhka käsitetään vahingon tai häiriön mahdollisuutena, jossa on vahingollisen tapahtuman aiheuttava tekijä. Turvallisuusriski muodostuu olemassa olevasta uhkasta, arvon tai kohteen tiedotetuista haavoittuvuuksista sekä uhkan toteutumisesta johtuvista seurauksista.

Uhkan aiheuttaja voi olla ulkoinen toimija tai jopa oma työntekijämme tai asiakkaamme. Toteuttajan intressi voi olla tahallinen tai riski voi toteutua tahattomasti tai huolimattomuuttaan.

Vihamielisessä tarkoituksessa aiheutetun turvallisuusuhkan arvioinnissa huomioidaan lisäksi tekijän aie (tahtotila) ja kyky (resurssit, tietämys) toteuttaa epätoivotu teko. Lisäksi uhka voi muodostua esimerkiksi luonnonilmiöistä tai teknologian, materiaalin tai rakenteiden ongelmista.

Toimintamme tavoitteena on uhkien toteutumisen ennaltaehkäi-

sy. Muita keinoja ovat varautuminen, lieventäminen, pelastaminen ja palautuminen.

Riskianalyysi on turvallisuustoiminnan tärkeimpiä työkaluja. Tämän työn tulee olla jatkuvaa ja oma-aloitteista, eikä organisaation ulkoisesti käskemää.

Valmius edellä, turvallisuus aina

Turvallisuuskulttuuri muodostuu meidän jokaisen päivittäisistä teoista ja päätöksistä. Asenteet ja arvot sekä johdon sitoutuminen ja esimerkki ovat keskiössä tarkasteltaessa joukon turvallisuuskulttuuria.

Esimerkki pehmeästä turvallisuudesta (safety): Puolustusvoimien henkilöpuhdistuslinjasto tukee pelastusviranomaisia kemikaalionnettomuudessa altistuneiden henkilöiden puhdistamisessa Oulu 19 -harjoituksesta helmikuussa. Kuva: Joona Ljokkoi

Usein ymmärretään, että turvallisuuden tekeminen on vain turvallisuuden tehtävissä toimivien vastuulla. Väärin. Turvallisuus on meidän kaikkien yhteinen asia ja olemme kaikki siitä vastuussa.

Ajoittain hektisen työtaakan keskellä meidän on syytä välillä pysähtyä ja miettiä, millaisia riskejä olemme valmiit ottamaan. Joskus tulee vastaan tilanteita, joissa joudumme ottamaan tietoisia hallittuja riskejä. Kaikkia riskejä ei vain saada nollattua.

Millaisten jäännösriskien kanssa olemme valmiita elämään?

Kokonaisturvallisuus

Turvallisuuskomitea on määritellyt kokonaisturvallisuuden yhteiskunnan elintärkeiden toimintojen turvaamiseksi viranomaisten, järjestöjen, elinkeinoelämän ja kansalaisten yhteistoimintana.

Kainuun prikaati on omaksunut hyvin kokonaisturvallisuuden ja tekee aktiivista viranomaisyhteistyötä. Kärkihankkeessa on keskitytty omassa toiminnassa havaittujen epäkohtien korjaamiseen.

Joukko-osaston sisällä turvatiimin työskentelyä on aktivoitu. Turvatiimiimme kuuluu eri alojen asiantuntijoita ns. pehmeän (safety) ja kovan (security) turvallisuuden puolelta.

Kärkihankkeen suunnitelman laatimiseen on osallistunut alkuvuonna seitsemäntoista eri alan asiantuntijaa. Lisäksi prikaatin työpisteet ovat päässeet vaikuttamaan parantamissuunnitelmaan antamalla lausuntonsa luonnosvaiheessa.

Tyytyväisyys on kehityksen loppu. Kuten alussa todettiin, meillä asiat ovat pääsääntöisesti hyvin. Meillä noudatetaan jatkuvan parantamisen periaatetta. Näin myös turvallisuuden osalta.

Yksittäisenä ihmisenä pyydämme sinua kiinnittämään huomiota rutiineihisi, työskentelytapoihin ja erityisesti aktiiviseen ilmoitusmenettelyyn. Miksi toistaa samat virheet, jos tiedät, että tietoisesti teemme työssämme turhia riskinottoja?

Ilmoita havaitsemistasi epäkohdistasi esimiehillesi. Linjaorganisaatiossa vastuu on jakamaton. Esimies vastaa, mutta sinä tuet häntä par-

haalla mahdollisella tavalla.

Meidän joukossamme on eri alojen asiantuntijoita, jotka ovat valmiina tukemaan teitä ja esimiehiänne päätöksen teossa ja muutoksen toimeenpanossa. Oppivalta organisaatiolla on kyky uusiutua muuttamalla arvoja, tapoja ja prosesseja, mutta yhteisö ei muutu ilman yksilöiden muutosta.

Haluathan ennemmin olla turvallisuuden rakentaja kuin riskienkilö?

Lopuksi

Mietit varmaan, miksi artikkeli ei avaa yksityiskohtaisesti, mitä Kainuun prikaatin kärkihankke sisältää. Tämäkin on osa operaatio- ja tietojen turvallisuutta.

Parantamissuunnitelma on suojaustasoa IV (käyttö rajoitettu). Emme siis halua julkisessa artikkelissa paljastaa havaitsemiamme haavoittuvuuksia ja parantamistoimenpiteitä. Mikäli sinulla on työtehtävääsi liittyvä oikeus käyttörajoitettuun asiakirjaan, pyydä esimiestäsi avaamaan asiaa esimerkiksi viikkopalaverissa.

Esimerkki kovasta turvallisuudesta (security): Puolustusvoimat ja poliisi harjoittelemassa vaarallisten henkilöiden kiinniottoa siviiliympäristössä Oulu 19 -harjoituksessa helmikuussa. Kuva: Joonas Ljokkoi

Asevelvollisuus 100 vuotta

► majuri Timo Rusanen

Asevelvollisuus tuli Suomessa käyttöön vuonna 1878 säätyvaltiopäivien säätämällä lailla. Vuonna 1901 keisari Nikolai II päätti kaksi vuotta aikaisemmin antamansa helmikuun manifestin perusteella liittää Suomen armeijan Venäjän armeijaan ja asiaa koskeva laki hyväksyttiin vuoden 1900 valtiopäivillä.

Venäjäistämispolitiikan vastustajat Suomessa pitivät päätöstä kuitenkin perustuslain vastaisena ja organisoivat kutsuntalakkoja. Suomen sisällissodan aikana molemmat osapuolet palauttivat asevelvollisuuden ja Suomi on tämän jälkeen perustanut puolustusratkaisunsa asevelvollisuusarmeijan varaan.

Asevelvollisuus tänään

Asevelvollisuuslain 2§ (1438/2007) mukaan jokainen miespuolinen Suomen kansalainen on asevelvollinen sen vuoden alusta, jona hän täyttää 18 vuotta, sen vuoden loppuun, jona hän täyttää 60 vuotta, jollei jäljempänä toisin säädetä. Naisten vapaaehtoisesta asepalve-

Kalustojuna saapumassa sotaharjoitukseen 2018. Kuva: Miika Moilanen

luksesta säädetään naisten vapaaehtoisesta asepalveluksesta annetussa laissa (194/1995) ja vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta annetussa laissa (556/2007). Asevelvollisuuden suorittamiseen kuuluu varusmiespalvelus, kertausharjoitus, ylimääräinen palvelus ja liikekannallepanon aikainen palvelus sekä osallistuminen kutsuntaan ja palveluskelpoisuuden tarkastukseen. Asevelvollinen on palveluksessa, kuuluu reserviin tai varareserviin.

Aseellinen varusmiespalvelusaika on 165, 255 tai 347 päivää koulutuksesta riippuen ja aseeton 255 tai 347 päivää. Jos vakaumukseen perustuvat syyt estävät asevelvollista suorittamasta palvelusta, määrätään hänet suorittamaan siviilipalvelusta, jonka kesto on 347 päivää. Kokonaan palveluksesta kieltäytyvät tuomitaan ehdottomaan vankeuteen 181 päiväksi. Aseeton voidaan kutsua kertausharjoitukseen yhteensä enintään 75 päivän ajaksi.

Asevelvollisuudesta on käytössä monta eri mallia. Suomalainen malli on ns. yleinen asevelvollisuus. Muina vaihtoehtoina voisivat olla muun muassa valikoiva asevelvolliseen ja palkka-armeija. Sotiliittoihin kuulumattomana valtiona Suomi varautuu puolustamaan aluettaan itsenäisesti. Yleinen asevelvollisuus tuottaa maa-, meri- ja ilmavoimille riittävät resurssit tehokkaaseen toimintaan konflikt- ja sotatilanteissa.

Yleinen asevelvollisuus on kustannustehokas tapa tuottaa suuri ja toimintakykyinen reservi. Tämän reservin varusmiespalveluksessa ja siviilissä saamaa ja hankkimaa osaamista voidaan käyttää koko maan puolustamiseen.

Lähtö sotaharjoitukseen vuonna 1964.

Asevelvollisuus Kainuun prikaatissa

Ensimmäiset alokkaat aloittivat palveluksensa Hoikankankaalla helmikuussa 1962, muuttaen vielä rakenteilla oleviin kasarmeihin. Tuolloin palveluksen aloittaminen tapahtui kolmesti vuodessa; helmikuussa, kesäkuussa ja lokakuussa. Samoin palvelusajat olivat erilaiset nykymalliin verrattuna; vain 240 ja 330 vuorokautta.

Vuosien saatossa nämä palveluksen aloittamisajankohdat ja saapumiserien vahvuudet ovat vaihdelleet uusien koulutusjärjestelmien, taloudellisten resurssien ja Puolustusvoimien tilaratkaisujen kehittämisen myötä. Viime vuosina Kainuun prikaatissa on palvellut vuosittain noin 4 000 varusmiestä. Saapumiserien aloitusvahvuudet ovat vakioituneet hieman alle 2 000 varusmieheen. Varusmiehet määrätään Kainuun prikaatiin laajalta alueelta. Pääosa varusmiehistä tulee Jyväskylän ja Oulun välisestä Suomesta.

Myös varusmiesten palvelusaikajaksottelu on muuttunut vuosien saatossa. Yhä useampi varusmies suorittaa varusmiespalveluksen vuoden mittaisena. Vuoden mit-

Ajomieskurssilaiset valmistautuvat puidenajoon vuonna 1972. Kuva: Martti Ronkainen

taisen palveluajan määrän nousun selittää lisääntynyt miehistön erityistehtävien määrä.

Prosenttiosuuksiin jaettuna varusmiehet palvelusajat jakautuvat Kainuun prikaatissa nykyään seuraavasti; miehistön palvelusaika 165 vuorokautta 40 %, miehistön palveluaika 255 10 % ja johtajat sekä miehistö 347 50 %. Edellä mainitut prosenttiosuudet ovat esimerkiksi palvelusaikojen jakautumisesta vuoden 2018 helmikuun saapumiserästä Kainuun prikaatissa.

Traktorit ovat palanneet tukemaan kuljetustehtävissä. Kuva taisteluharjoituksesta 2018. Kuva: Joona Ljokkoi

Nykyään asevelvollisten asioita Kainuun prikaatissa palveluksensa aloittaneiden asevelvollisten osalta hoitaa prikaatin esikunnan koulutusosastoon kuuluva asevelvollisuushallintoala. Tämän työpisteen henkilöstövahvuus on yhteensä kymmenen henkilöä.

Varusmiehet ja vapaaehtoista asepalvelusta suorittavat naiset saavat toimialan "palveluina" muun muassa päivärahan, komennustodistukset, tarvittavat ruokarahat sekä lomakyydit. Myös asevelvollisten mahdolliset siirrot joukko-osastosta toiseen, tapaturmasasiat, palveluskelpoisuuden tarkistukset (luokanmuutosesitykset) sekä palveluskäyttöön jaettava oppimateriaali ja kartat kuuluvat asevelvollisuushallintoalan toimienkuvaan.

Hallintoalan toimintaa tukevat vahvasti myös perusyksiköiden päälliköt ja vääpelit sekä omalta osaltaan myös varusmiestoimikunta.

Ennen ja jälkeen varusmiespalveluksen toimivaltaisia viranomaisia ovat aluetoimistot. Kainuun prikaatin osalta näitä toimijoita ovat Pohjois-Karjalan aluetoimisto Joensuussa, Pohjois-Pohjanmaan ja Kainuun aluetoimisto Oulussa sekä Pohjois-Savon aluetoimisto Kuopiossa.

Bold Questista arvokasta oppia maanpuolustukseen

► everstiluutnantti Jari Salonen
Koulutuspäällikkö

Bold Quest -kokonaisuus on Yhdysvaltojen johtama globaali monikansallinen testaus- ja todentamistapahtumien vuosittainen jatkumo, vuodesta 2003 alkaen. Sen tavoitteena on teknisen yhteensopivuuden ja toimintatapamallien kehittäminen maalla, merellä ja ilmassa toimivien tiedustelu-, valvonta- ja tulenkäyttöjärjestelmien välillä.

Puolustusvoimat on osallistunut tapahtumiin vuodesta 2010 alkaen. Historiansa aikana tapahtuma on järjestetty kaksi kertaa Yhdysvaltojen ulkopuolella; Iso-Britanniassa 2005 ja Norjassa 2010.

Puolustusvoimien johtamisen kehittämisohjelman yhtenä tavoitteena on parantaa kansallisia tulenkäytön, johtamisen ja tiedustelun erillisjärjestelmien yhteensopivuutta. Bold Questissä järjestelmien kansallista sekä kansainvälistä yhteensopivuutta päästään testaamaan ja todentamaan.

Lisäksi Suomessa järjestettävä tapahtuma tarjoaa puolustusvoimille mahdollisuuden testata ja harjoitella isäntämaatuen periaatteita sekä toimeenpanoa tänne saapuvien joukkojen käytännön järjestelyissä.

Suomi sai vuoden 2019 Bold Quest-tapahtuman isännöintivastuun syksyllä 2017. Suunnittelu toteutettiin kiinteässä yhteistoiminnassa puolustusvoimien ja Yhdysvaltojen asevoimien välillä. Kaikissa tärkeimmissä suunnittelu- ja työryhmissä oli ns kaksoispuheenjohtajuus eli Suomen ja Yhdysvaltojen edustajat johtivat työskentelyä.

Kokemuksesta voin todeta, että työskentely oli sujuvaa, välitöntä ja tavoite-orientoitunutta. Tosin todettakoon, että monikansallisten työryhmien johtamisessa on omat haasteensa.

Bold Quest 19.1

Puolustusvoimat johti yhteistyössä Yhdysvaltain asevoimien yleisesikunnan (US Joint Staff) kanssa

huhti-toukokuussa Bold Quest 19.1 tapahtumaan liittyvän Suomessa toteutettavan osuuden eli vuoden päätapahtuman.

Suomesta tapahtumaan osallistui noin 700 sotilasta. Ulkomaisia osallistujia oli noin 1500, 14 eri maasta. Suurimmat ulkomaiset osastot olivat Yhdysvalloista, Norjasta, Ranskasta, Tanskasta ja Ruotsista.

Päätapahtumapaikkana oli Sodankylä, jossa toimi myös tapahtuman monikansallinen johtokeskus. Tulenkäyttöä edellyttävät testaukset toteutettiin Rovajärven ampu-ma-alueella. Lentotoiminta toteutettiin Rissalan ja Rovaniemen lentokentiltä Rovajärven alueelle sekä Rissalan lähialueelle.

Lisäksi toimintoja oli Turussa sekä Riihimäellä, jossa toimi johtamisjärjestelmälän kansallinen ja monikansallinen operaatiokeskus. Lisäksi mukana on tietoverkon välityksellä useita johtamispaikkoja, järjestelmiä sekä virtuaalisimulaattoreita Suomen rajojen ulkopuolelta.

Bold Quest 19.1 oli toistaiseksi suurin yhdessä maassa toteutettu Bold Quest -tapahtuma. Lisäksi aiemmin ei ole yhtä useita toimintoja toteutettu samalla maantieteellisesti rajatulla alueella. Ajallisesti sekä paikallisesti Rovajärvellä ja Sodankylässä toteutetut järjestelmätestaukset ilma-aluksiin, ammuntoineen ja joukkoineen olivat erinomaista harjaantumista toimimiseen monikansallisessa toimintaympäristössä, joskin kotimaan kamaralla.

Kainuun prikaati mukana

Bold Quest 19.1 ajankohtaa suunniteltaessa havaittiin, että pienellä harjoitusajankohtien tarkistuksella Kainuun tykistörykmentin ampumaharjoitus kyetään sijoittamaan samaan ajankohtaan. Tällä tavoin henkilökunta ja varusmiehet pääsevät osallistumaan kansainväliseen tapahtumaan, testaamaan omaa osaamistaan ja järjestelmiämme sekä luomaan mittavamman epäsuoran tulen kehiksen itse tapahtumaan.

Kainuun jääkäripataljoonan valmiusyksikön jo aiemmin suunniteltu osallistuminen Jääkäriprikaatin Riekkotaisteluharjoitukseen

mahdollisti samanlaisen kansainväliseen tapahtumaan osallistumisen ja suorituskyvyn testaamisen. Pohjois-Suomen viestipataljoona teki mittavan ja kunnioitettavan suorituksen, mahdollistamalla Rovajärven ja Sodankylän alueen toimintojen johtamisjärjestelmien ensiluokkaisen toimivuuden.

Unohtamatta ei sovi myöskään muiden joukko-yksiköiden sekä prikaatin esikunnan henkilöstön työpanosta Bold Quest 19.1 -tapahtuman onnistuneeseen lopputulokseen.

Ilolla ja ylpeydellä, muita väheksymättä, voi todeta Kainuun pri-

kaatin olleen osaava ja merkittävä Bold Quest 19.1 -tapahtuman mahdollistaja.

Tulokset

Heti alkuun voi lyhyesti todeta, että puolustusvoimien eri suorituskykyjä kyettiin testaamaan monipuolisesti ja kustannustehokkaasti.

Eri osa-alueiden tutkimustuloksia analysoidaan kesän mittaan ja lopullinen kattava tutkimusraportti valmistuu vuoden loppuun mennessä. Tulokset palvelevat merkittävällä tavalla maapuolustuksen kehittämistä 2020-luvulla. Tutkimustuloksia ja saatua tietoa hyödynnetään eri järjestelmien teknisessä ja toiminnallisessa kehittämisessä tulevina vuosina.

Yksittäisenä nostona voi todeta huollon ja logististen järjestelyiden tutkimuksen, jonka tuloksilla parannetaan puolustusvoimien ohjeistusta siitä, miten monikansallisen tapahtuman huolto- ja logistiikkatuki tulee jatkossa suunnitella.

Bold Quest 19.1 kehitti yhteisen johtamisen, valvonnan ja tulenkäytön kansallista sekä kansainvälistä yhteensopivuutta ja testasi isäntämaatuen toimeenpanokykymme.

Kuvat: Bold Quest 9.1

Rukajärven suunnan taistelut taktiikan näkökulmasta

► majuri Lassi Piirainen

Suomalaisen taktiikan kehitys ennen Jatkosotaa

Neuvostoliiton uhka ja Puna-armeijan määrällinen ylivoima ohjasivat suomalaisen taktiikan kehitystä ennen sotia. Yleisiä taktisia periaatteita pyrittiin soveltamaan maastoon ja vallitseviin olosuhteisiin nähden mahdollisimman tehokkaasti ja taktiikka kehittyi alivoimaisen taktiikaksi. Tärkeintä oli olla taitavampi kuin vihollinen ja määrällistä alivoimaa pyrittiin tasoittamaan ennen kaikkea laadullisella ylivoimalla. Omaperäisen suomalaisen taktiikan keskeisenä pyrkimyksenä oli saada saarostava hyökkäys vaikuttamaan tiettyyn sitoutuneen vihollisen sivustaan ja selustaan mahdollisimman tehokkaasti - liikkuvuudella ja tulivoimalla. Ratkaisua haettiin siis hyökkäyksellä.

Talvisota oli osoittanut, että suomalaiset olivat kehittyneet varsin taitavaksi rykmentin ja sitä pienempien yksiköiden taistelutoiminnassa. Sen sijaan rykmenttiä suurempien joukkojen operoinnissa oli parantamisen varaa. Saarostushyökkäykset vajavaisin joukoin ja varustein olivat johtaneet kulu-taviin mottitaisteluihin. Talvisodan myötä lisääntynyt aseistus toi kuitenkin tulivoimaan kasvua. Joukot olivat myös harjaantuneet Talvisodassa sotatoimiin. Myös Puna-armeijan heikkoudet oli opittu hyödyntämään.

Puolustuksesta hyökkäykseen kohti Repolaa

Rukajärven suunnalla toimineen 14. Divisioonan (14.D) komentaja-

Erkki Raappana. Piirros: Lassi Piirainen.

LP-19

na oli eversti Erkki Raappana. Talvisodassa hän oli toiminut Pohjois-Karjalan Ryhmän komentajana ja välirauhan aikana Maaselän Sotilasläänin komentajana. 14.D:n perustaminen suojattiin varusmiesjoukoilla Lieksan – Kuhmon suunnassa ja perustetut joukot ryhmittivät alueella 20.6.1941 alkaen. Joukoille annettiin sekä

puolustus- että hyökkäystehtävä. Puolustustilanteessa divisioonan tuli pitää Hattuvaara, Nurmijärvi, Rasti ja Kuhmo. Hyökkäystilanteessa tehtävänä oli vallata rajan takana Lentiera ja Repola. Osa joukoista oli ryhmitetty siten, että siirtyminen hyökkäykseen oli mahdollista. Varsinaisen hyökkäyskäs-kynsä divisioona antoi 25.6.1941. Laa-

jasta hyökkäysalueesta ja heikoista viestiyhteyksistä johtuen Raappana määritteli eri taisteluosastojen tehtävät melko pitkälle eteenpäin.

Tiedustelu oli aloitettu päämajan käskyllä 30.6. yöllä. Vaikka tiedustelua seuraavina päivinä tehostettiin, niin kovin tarkkaa kuvaa vihollisesta ei ollut. Rajan takaa kuultujen räjäytystöiden mukaan arvioitiin vihollisen olevan linnoittamassa noin 20–30 km päässä rajalta. Lisäksi oli saatu tieto vihollisen leireistä Lentierassa, Repolasassa ja Rukajärvellä. Todellisuudessa Repolan suunnalle oli ryhmitetty yksi jalkaväkirykmentti, jota oli vahvennettu kahden patteriston vahvuisella haupitsirykmentillä ja rajajoukoilla.

Repolan valtaus oli divisioonan ensimmäinen hyökkäysoperaatio. Kolmen päivän taistelussa divisioonan pääosat löivät vihollisen vahvennetun jalkaväkirykmentin Virran kapeikon itäpuolelle. Hyökkäyksen painopiste oli muodostettu selkeästi kahteen rykmentin taisteluosastoon ja yksi rykmentti oli reservinä. Yhdellä pataljoonan taisteluosastolla suoritettiin sivustahyökkäys suoraan Omelian suuntaan. Useista suunnista tapahtuvan hyökkäyksen vaikutus sai vihollisen irtautumaan, johon suurin syy oli ilmeisesti juuri sivustahyökkäyksen vaikutuksella.

Omelian mottitaistelusta kohti Ontrosenvaaraa

Repolan valtauksen jälkeen taistelut jatkuivat noin kaksi viikkoa Virran kapeikon itäpuolella, jossa taistelu päättyi suomalaisten selkeään voittoon. Suomalaiset motittivat pitkällä korpikoukkauksella vahvennetun rykmentin Omelian alueelle. Vihollinen kärsi taisteluissa kovia tappioita, mutta pääsi irtautumaan motista raskaan kaluston jäädessä kokonaisuudessaan suomalaisten haltuun. Saarrostushyökkäys oli aikakauden taktiikan mukainen. Onnistumisen

edellytyksenä oli riittävän suuren voiman keskittäminen tien katkaisemiseksi. Lisäksi suomalaisilla oli noin kolminkertainen ylivoima vastustajaan nähden.

Ylipäällikkö oli antanut jo 9.7. käskyn jatkaa hyökkäystä Rukajärven suuntaan, tavoitteena Ontrosenvaaran tasa. Vihollinen oli hyökkäyksen hidastamiseksi syyttänyt tienvarsimetsät tuleen. Kaksi viikkoa kestäneissä Ontrosenvaaran taisteluissa toteutettiin jälleen pitkä koukkaus erämaan läpi. Sotatoimi pakotti vihollisen irtautumaan, mutta se onnistui pääsemään pakoon ennen pakotien sulkeutumista. Suomalaiset joukot olivat väsyneitä ja maasto oli erittäin vaikeakulkuinen. Koukkauksen ansiosta vihollinen voitiin kuitenkin karkottaa erittäin edullisesta maastosta vähin omin tappioin. Voimasuhteet olivat jo hieman tasoittuneet, sillä aluetta arvioitiin olleen puolustamassa kaksi vajaa rykmenttiä tykistöpatteriston tukemana.

Hyökkäysvaihe päättyy Ontajoella

Taistelut etenivät Rukajärven suuntaan, jossa vastustajan hyvät puolustusasemat Rukavaarassa pakottivat suomalaiset etenemään jälleen erämaan kautta. Hyökkäys vaati kuitenkin usean viikon valmistelut. Viikon kestäneet taistelut johtivat 12.9. Rukajärven valtauksen. Tämän taisteluvaiheen aikana divisioonan taistelukyky oli parhaimmillaan ja tiedustelu sekä tulenkäyttö olivat tehokasta. Rukavaaraa saarrostettiin molemmin puolin ja hyökkäyksen murto kohta määritettiin joustavasti vastustajan heikkoon kohtaan. Painopiste muodostettiin joukoilla, pioneereilla ja tykistön tulella, jolla päästiin vyöryttämään vihollisen puolustusasema. Vihollisen vastahyökkäykset torjuttiin sitkeästi taistelleiden jalkaväkimiesten lisäksi epäsuoralla tulella.

Hyökkäys jatkui vielä kohti Ontajokea, mutta hyökkäyksen jatkuessa kuitenkin havaittiin lentotiedustelulla vihollisella olevan vahva puolustusasema joen itäpuolella. Sen valtaaminen ei olisi enää onnistunut kuluneelta ja väsyneeltä divisioonalta, joten se käskettiin ryhmittymään puolustukseen 16.9.1941. Voimasuhteet olivat tässä vaiheessa jo lähestymässä tasatilannetta.

14.D käytti paljon aikaa valmisteluille. Tunnusomaista etenemiselle olivat laajat saarrostushyökkäykset aikakauden taktiikan mukaisesti. Toisaalta menestystä ei kuitenkaan kaikilta osin kyetty käyttämään tehokkaasti hyväksi. Alivoimainen vihollinen pakotettiin kuitenkin vetäytymään. Raappana tunnettiin varovaisena komentajana ja joukkojen tappiot hyökkäysvaiheessa jäivät kokonaisuutena suhteellisen pieniksi. Hän oli taistelun johtamisessa varmaotteinen, mutta välillä malttamaton. Hyökkäysvaiheen jälkeen hänet tunnettiin saarrostushyökkäysten taitajana - mottimestarina. Hän sai arvostetun Mannerheim-ristin kolmantena sotilaana 4.8.1941.

Keskeiset lähteet

Vesa Tynkkynen: Hyökkäyksestä Puolustukseen - Taktiikan kehittämisen ensimmäiset vuosikymmenet Suomessa

Hannu Liimatta: Ulkomaisista esikuvista kohti omaperäisempiä ratkaisuja – Itsenäisen Suomen jalkaväkitaktiikan kehittämisen neljä ensimmäistä vuosikymmentä

Eero Elfengren: Rukajärven suunnan taistelut (teoksessa Jatkosodan tiellä)

Ari Raunio, Juri Kilin: Jatkosodan hyökkäystaisteluja 1941

Sotatieteen laitos: Jatkosodan historia

Kirves 19 - monivaiheinen rupeama Rovajärvellä

► majuri Risto Heikkinen

Ampumarjoitus

Harjoituksen suurimmissa taisteluumunnoissa yhdistyivät tuli ja liike. Jääkäreiden hyökkäystä tuettiin epäsuoralla tulella, panssarintorjuntaohjuksilla sekä pioneerien liikkeen edistämisellä ja suluttamisella. Lisäksi toteutettiin tiedustelijoiden ja tukiosien joukkue- ja ryhmäammuntoja.

Valmiusyksikön hyökkäys

Valmiusyksikkö toteutti kompanian hyökkäysammunnan. Valmiusyksikön tehtävä oli hyökätä ja lyödä Joortiloselän alueelle tunkeutunut vihollinen.

Hyökkäys käynnistyi tiedusteluryhmän suuntaamisella alueelle. Tiedusteluryhmä tiedusteli hyökkäys-

reitit ja vihollisen ryhmittymisen alueella sekä aloitti epäsuorantulen käytön vihollisen ryhmittymisalueelle.

Pääosien hyökkäyksen kärjessä eteni panssarivaunujoukkue, joka tuhosi vihollisen panssarivaunuja ja suojasi pääjoukon ryhmittymisen lähtöasemaan. Jääkärijoukkueet ryhmittyivät lähtöasemaan ja hyökkäsivät tavoitteeseen epäsuorantulen tukemana.

Pioneerit raivasivat miinoitteet hyökkäyksen aikana jääkärijoukkueille ja panssarivaunujoukkueelle. Tavoitteessa valmiusyksikkö torjui vihollisen vastahyökkäyksen. Hyökkäystä tuettiin kranaatinheitinkompanialla ja monikansallisella raskaalla patteristolla. Patteristo koostui suomalaisesta 130 mm ja 155 mm -tulipattereista sekä ruotsalaisesta 155 mm Archer -tulipatterista. Suomalaisten ja ruotsalaisen tulipattereiden yhteis-

Panssarintorjuntaohjuksilla tuettiin jääkäreiden hyökkäystä. Kuva: Miika Koskinen

toiminta onnistui erittäin hyvin ja tykistön tuli saatiin keskitettyä nopeasti maaliin. Ruotsalainen tulenjohtopartio osallistui hyökkäyksen tulenjohtoon.

Valmiusyksikkö onnistui keskittämään eri asejärjestelmien tulivaiikutuksen hyökkäysalueelle. Epäsuorantulen ja jääkäreiden hyökkäyksen rytmitys onnistui hyvin. Hyökkäys eteni ripeästi tavoitteeseen.

Utin jääkäriyrykmentti oli mukana harjoituksessa NH90- ja MD500-kalustolla. Lääkintäaliupseerikurssi harjoitteli toimimista kuljetushelikopterin kanssa. Kuva: Miika Koskinen

Leopard 2A4 -panssarivaunu taisteluharjoitusvaiheessa. Kuva: Miika Moilanen

Taisteluharjoitus

Taisteluharjoituksen painopisteenä oli taisteluosaston hyökkäys. Taisteluharjoitus alkoi välittömästi ampumarjoituksen jälkeen. Osa joukoista ryhmittyi hyökkäyksen lähtöalueelle ammuntojen ollessa vielä käynnissä.

Taisteluosasto toteutti taisteluharjoituksessa kaksi hyökkäystä ja torjui vastahyökkäyksen tavoitteessa. Vihollisen hyökkäys pysäytettiin etualueella pioneerikomppanian, kahden panssarintorjuntaohjustoukkueen ja Lapin rajavartioston taistelulla. Etualueen taistelussa yhdistyi sulutteiden vaikutus, epäsuoratuli ja panssarintorjuntaohjustusten tuli samalle alueelle mikä pysäytti vihollisen hyökkäyksen.

Taisteluosaston hyökkäys käynnistyi tiedustelutyhmien siirtämisellä helikopterilla hyökkäysalueelle. Lisäksi panssarintorjuntaohjustoukkue siirrettiin helikopterilla

suojaamaan taisteluosaston hyökkäykseen ryhmittymistä.

Viimeiset tiedot vihollisen ryhmittymisestä saatiin tiedustelemalla hyökkäysalue lennokilla.

Jääkärikomppaniat hyökkäsivät murtoalueelle rajun tykistön ja kranaatinheittimistön tulivalmistelun jälkeen. Pioneerit tukivat hyökkäystä raivaamalla sulutteita hyökkäysreiteiltä ja suluttamalla tavoitteessa sekä sivustoilla.

Huolto tuki hyökkäystä materiaalitäydennyksillä ja potilasevakuoineilla. Osa evakuoinneista toteutettiin helikoptereilla. Kaksi vuorokautta kestäneen hyökkäyksen jälkeen taisteluosasto ryhmittyi tavoitteeseen puolustukseen. Tavoitteessa torjuttiin vihollisen kahdesta suunnasta tullut vastahyökkäys.

Taisteluharjoituksessa oli käytössä KASI-simulaattorijärjestelmä.

Simulaattoreilla kyettiin elävöittämään taisteluita. Erityisesti epäsuorantulen ja miinoitteiden tulivaikutus kyettiin todentamaan todenmukaisesti simulaattoreilla.

Kirves 19

Harjoitus järjestettiin Rovajärven ampuma- ja harjoitusalueella 25.5.-7.6.

Pääosan harjoitusjoukosta muodostivat Kainuun prikaatin ja Jääkäriprikaatin joukot. Lisäksi harjoitukseen osallistui joukkoja Porin prikaatista, Karjalan prikaatista, Utin Jääkäriyrykmentistä, Logistiikkalaitoksesta, Maasotakoulusta, Rajavartiolaitoksesta ja tykistöjoukkoja Ruotsista.

Harjoituksen kokonaisvahvuus oli noin 3500 henkilöä ja se jakaantui ampumarjoitus- ja taisteluharjoitusvaiheeseen.

Osana kansainvälistä taisteluharjoitusta Northern Wind 2019

► tiedottaja Satu Hujanen

Suomalainen maavoimien valmiusyksiköistä koostunut taisteluosasto täydensi ruotsalaista prikaatia useilla suorituskyvyillä maaliskuisessa taisteluharjoituksessa Pohjois-Ruotsin alueella Norrbottenissa. Kainuun prikaatista oli mukana noin kahden sadan sotilaan osasto.

Harjoitusskenaariossa Suomen maavoimien 1500 sotilaan vahvuisen taisteluosaston täydentämä ruotsalaisprikaati (sininen) taisteli Suomen ja Ruotsin rajalta länttä kohti hyökännyttä norjalaisten johtamaa prikaatia (punainen) vastaan. Norjalaisprikaatia vahvistivat Iso-Britannian ja USA:n merijalkaväen osastot. Olosuhteet molemmille osapuolille olivat haastavat pohjoisen erittäin lumissa maisemissa.

Tavoitteena Suomella ja Ruotsilla oli lisätä joukkojen ja johtajien yhteistoimintakykyä ja harjoitella haastavissa olosuhteissa riittävän voimakasta vastustajaa vastaan. Harjoitukseen ei oltu kirjoitettu käsikirjoitusta, vaan prikaatien komentajat tekivät ratkaisut saamiensa tiedustelutietojen perusteella.

Olenainen apu ruotsalaisprikaatin komentajan taisteluratkaisuihin olivat yhteysupseerit, jotka pystyivät esittämään tietoa suomalaisten pääasiassa varusmiehistä koostuvan osaston suorituskyvystä tukea taisteluja ja näin auttamaan operaatioiden suunnittelussa.

- Yhteistoiminta suomalaisten kanssa on ollut mutkatonta, meillä on tavallaan historiallinen sidos ja tuntuu luontevalta toimia yhdessä.

Lisäksi olemme toimineet yhdessä ennenkin esimerkiksi kansainvälisissä kriisinhallintaoperaatioissa. Kyse on samankaltaisesta kulttuurista, toimintatapamme ovat lähes samanlaisia. Suomalainen taisteluosasto täydentää prikaatiamme useilla suorituskyvyillä, joita meillä ei muutoin olisi, totesi ruotsalais-suomalaisen prikaatin komentaja eversti Mats Ludvig harjoituksessa.

”Suomi ja Ruotsi sijaitsevat samalla strategisella ja maantieteellisellä alueella. Olemme tarvittaessa valmiita taistelemaan lähellä toisiamme. Siksi yhteisharjoittelu on tärkeää.”

Suomalainen asevelvollisuus -vertailukelpoinen ammattiarmeijoihin nähden

Northern Wind 2019 on suurin tähänastinen Ruotsin ja Suomen maavoimien välinen harjoitus. Sen suunnittelu aloitettiin Suomen, Ruotsin ja Norjan maavoimien komentajien kesken kaksi vuotta

SWEDISH ARMY
**NORTHERN
WIND 2019**
WINTER WARFARE EXERCISE

sitten. Koulutustavoitteiden suunnitteluun on osallistuttu aktiivisesti ja omia sisäisiä tavoitteita on asetettu. Maavoimien komentaja, kenraaliluutnantti Petri Hulkon mukaan erittäin vaativa vastustaja tarjosi suomalaisjoukoille mahdollisuuden harjaantua ja verrata omaa suorituskykyä muihin maihin.

- Meillä ei koskaan ole ollut tällaista vastustajaa kuin tässä harjoituksessa; kokonainen norjalainen prikaati vahvistettuna amerikkalaisilla ja brittiläisillä joukoilla. Vastustaja on niin vaativa, että se antaa omille joukoillemme erinomaisia koulutusmahdollisuuksia ja vertailukohtia, missä suorituskykymme verrattuna muihin maihin menee. Riittävän suorituskykyisen vastustajan ansiosta myös koulutusta-

voitteet voidaan nostaa riittävän korkealle.

Lisäksi Hulkkoa kiinnosti nähdä kuinka neljän joukko-osaston yksiköiden toiminta yhdistyy haastavaa vastustajaa vastaan.

- Meillä on nyt ensimmäistä kertaa kombinaatio, jossa etelän valmiusyksiköt toimivat yhdessä pohjoisen valmiusyksiköiden kanssa. Kiinnostavaa on, miten eri varusteilla ja erilaisella koulutustaustalla olevien joukkojen yhtenäisyys saadaan muodostumaan ja miten kokonaisjärjestelmä toimii.

Suomalainen taistelija osoitti kykynsä

► *everstiluutnantti
Tomi Pekurinen, pohjoisten
joukkojen pääkouluttaja*

Harjoitus oli erityinen joukkojen kannalta, koska valmistava harjoittelu toteutettiin pääasiassa yksiköittäin kotimaassa ja yhteistoimintaan siirryttiin vasta Ruotsissa. Toiminnan yhteensovittaminen eri

Prikaatikenraali Tuomo Repo seurasi omiensa sijaintia taistelualueella simulaattorin avulla everstiluutnantti Tomi Pekurisen päätelaitteelta.

valmiusyksiköiden kesken toimi ilman suurempia ongelmia, vaikka osalla joukkojen palveluksen aloitusajankohdatkin ovat olleet toisistaan poikkeavia.

Oli palveluksesta sitten lyhyempi tai pidempi kokemus, yrittämisen halu ja motivaatio sekä pilke silmäkulmassa olivat silmiinpistävä. Harjoituksen erilaisuutta voisi kuvata yksittäisen taistelijan osalta siten, että kotimaan harjoituksissa valmistaudutaan 100 metrin juoksuun ja nyt edellytettiin maratonin valmistautumista. Tämän aiheutti pääasiassa keskeytymätön tilanne sekä sinisen että punaisen osapuolen toiminnassa.

Lähes kaikilla taistelevilla joukoilla oli käytössään simulaattorit. Niiden käyttö motivoi osallistuneita varusmiehiä erinomaisesti ja pakotti osaltaan eri aselajien väliin kiinteään yhteistoimintaan halutun vaikutuksen saamiseksi. Ajoittain oli kuitenkin havaittavissa vastustajan puolelta "simulaattoripelkoa", jolla minimoitiin itseensä kohdistuvia vaikutuksia.

Simulaattorijärjestelmillä kyettiin tukemaan yksittäiselle taistelijalle taistelukentän eri elementtejä ja antamaan välitön palaute omasta toiminnasta.

Kainuun jääkäripataljoonan komentajan näkökulmasta harjoitus oli erinomainen pohjoisen alueen joukoille ja kasvatti luottamusta Suomen asevelvollisuusjärjestelmään. Suomalainen taistelija kykenee edelleen kantamaan ylpeänä aikaisempien sukupolvien luomaa mielikuvaa suomalaisesta taistelijasta ja osoittamaan osaamistaan kansainvälisessä toimintakentässä.

Sekä palkatun henkilöstön että asevelvollisuuttaan suorittavien joukkojen näkökulmasta olisi erinomaista jatkaa kyseisen rakenteen mukaisiin harjoituksiin osallistumista ulkomailla. Kotimaan harjoitusten kehittämiseen on syytä tarkastella vapaan taistelun periaatteiden mukaan ottamista ja sen mukanaan tuoman epävarmuuden sietämistä kaikilla toiminnan tasoilla.

Kainuun tykistörykmentti - valmiina tukemaan

► everstiluutnantti
Marko Leppänen

Kainuun tykistörykmentti kouluttaa ja tuottaa suorituskykyisiä tykistö- ja kranaatinheitinjoukkoja poikkeusolojen tehtäviin. Joukkotuotantotehtävä sanelee saapumiserästä tuotettavat joukot ja yksiköt.

Rykmentti tuottaa mm. tykistöryhmän johtoportaita, raskaita ja kevyitä patteristoja, raketinheitinpattereita, kranaatinheitinkompanioita ja tulenjohtopattereita. Lisäksi tuotetaan tulenjohtoryhmiä, kranaatinheitinjoukkueita sekä tietysti johtajia ja erikoisosaajia edellä mainittuihin yksikötyyppeihin.

Koulutus- ja tuotantotehtävät toteutetaan rykmentin esikunnan suunnittelemana ja johtamana kolmessa perusyksikössä: kranaatinheitinkompaniassa, 1. tuliasemapatterissa ja 2. tuliasemapatterissa.

Asekalustona käytetään kevyitä kranaatinheittimiä, haupitseja ja raketinheittimiä (81KRH, 122H63

ja 122RAKH89M) sekä raskaita kanuunoita ja kranaatinheittimiä (155K83-97, 152K89 sekä 120KRH ja 120KRHTEA).

Viesti- ja johtamisjärjestelminä käytetään nykyaikaisimpia laitteita ja välineitä, jotka mahdollistavat oikea-aikaisen tulenkäytön ja vaikuttamisen. Tulenkäytön ja tulitoiminnan johtamisessa hyödynnetään taistelun ja tulenjohton (TSTTJJ) sekä ammunnanhallinnan johtamisjärjestelmiä (AHJO).

Järjestelmien ja välineiden jatkuva kehittyminen sekä ohjesääntöjen ja oppaiden ajanmukaistaminen haastavat niin rykmentin kouluttajat kuin koulutettavatkin. Pelkkä omatoimiminen kaluston ja laitteiden opiskelu ei enää nykyään riitä, vaan opetus- ja koulutusvastuu on jaettava läpi koko organisaation.

Rykmentti panostaa henkilökunnan täydennyskoulutukseen sekä varusmiesjohtajien johtaja- ja kouluttajakoulutukseen: tietoisuuksia, luentoja, ryhmätöitä, simulaattoreita, virtuaalikoulutusympäristöjä, kartta- ja käskynantoharjoituksia - yhdessä tehden.

Henkilöstöä kannustetaan myös liikkumaan ja huolehtimaan toimintakyvystään. Näillä keinoin varmistutaan siitä, että kouluttajilla ja varusmiesjohtajilla on eväät koulutettavien joukkojen haastamiselle niin tiedollisesti ja taidollisesti kuin fyysisestikin. Kylmässä, väsyneenä, pimeässä. Tänään ja huomenna.

Rykmentin komentajana katson luottavaisin mielin tulevaisuuteen. Henkilöstötilanteemme on tällä hetkellä hyvä. Rykmentin työilmapiiri on prikaatin kärkiluokkaa ja perusyksiköiden jokapäiväisessä toiminnassa on tekemisen meininki.

Koulutusympäristön kehittämissuunnitelmissa etenevät suunnitellusti ja tykistöaselajin hankkeet jalkauttavat uusia laitteita ja välineitä koulutuskäyttöön.

Osaava ja ammattitaitoinen henkilöstö, toimintavarmat aseet ja nykyaikaiset järjestelmät sekä vaativissa tilannekehyksissä ja olosuhteissa harjoitetut joukot takaavat 24/7 tulenantokyvyn, jolla tukemistehtävät voidaan toteuttaa halutun vaikutuksen mukaisesti.

Kuva: Miika Koskinen.

CJSE19-harjoitus logistiikan oppimisympäristönä

► *everstiluutnantti*
Henrikki Haapamäki

Suomen puolustusvoimat osallistui Ruotsin puolustusvoimien järjestämään monikansallinen Combined Joint Staff Exercise 19 (CJSE) -esikuntaharjoitukseen 1.–11. huhtikuuta 2019. Harjoituksen toimintaympäristönä toimi kuvitteellinen, Etelä-Ruotsiin sijoitettu Bogaland, jonka kaaokseen ajautunutta sisäpolitiikkaa selvittämässä oli useampikin kansainvälinen kriisinhallintaorganisaatio.

Vuotuinen upseerien koulutustapahtuma

Laajamittaisempi versio on Viking-nimellä toteutettava kokonaisuus, joka järjestettiin viimeksi 2018. Viking-harjoituksissa on laajempi edustus siviilikriisinhallinnan toimijoita sekä useampia kansallisuksia.

Toimintaympäristön ja taustaa-aineiston rakentamiseen on vuosien kuluessa paneuduttu huolella. Harjoituksen jatkuvuus luokien autenttisen tilanteen, joka mah-

dollistaa harjoitusympäristössä ainutlaatuisen tilannekuvan muodostamisen.

Joint Logistic Support Group eli JLSG

JLSG on NATO:ssa käytettävä logistiikkajoukko, jonka kokoonpano räätälöidään operaatiokohtaisesti. Esikunnan lisäksi JLSG:iin kuuluu tarvittava määrä logistiikan suorituskykyjä ja yksiköitä. Konseptin avulla keskitetään operaation logistiikan suunnittelu ja suorituskyyvyt.

Tyypillisiä yhteisesti luotavia suorituskykyjä on kaikilla huollon aloilla. Lääkintähuollossa Role 2 -tasosta alkaen hoito on keskitettyä ja evakointikyvyt operaatioalueella ovat yhteisiä. Huoltopalveluita ja kunnossapitoa tuotetaan paljon myös kumppaneiden toimesta, joiden kanssa laadittuja sopimuksia voivat kaikki operaatioon osallistuvat valtiot hyödyntää.

Kuljetuksiin toiminta-alueilla luodaan tarvittavat sisäiset ilma- ja merikuljetusjärjestelmät sekä yhteisiä kuljetusyksiköitä ja liiken-

teen koordinointi- ja tukijoukkoja. Täydennyksissä monikansallinen jakelu ja hankinta vähentävät kustannuksia ja luovat logistiikan sujuvammaksi sekä luotettavammaksi.

Huollon upseerien harjoittelumahdollisuus

Harjoitus tarjoaa monikansallisen esikunnan puitteet johtamistoiminnan ja operatiivisen suunnittelun toteuttamiseksi. Erityisesti logistiikan ja huollon upseereille sekä siviiliasiantuntijoille toimintaympäristö on ainutlaatuinen - sen luominen Suomessa olisi erittäin haastavaa ja kallista.

Joukko-osaston näkökulmasta harjoitus tarjoaa harjoittelumahdollisuuden huollon johtohenkilöstölle, joka on sijoitettu poikkeusoloissa huoltopataljoonan esikuntaan sekä sitä ylempiin esikuntiin. Huollon upseerien sijoittaminen suunnitelmallisesti JLSG:n tehtäviin takaa johtamiskykylläpidon sekä kehittämisen ja luovien valmiudet toimia kansainvälisessä ympäristössä.

Kuva: Försvarsmakten/Ledningsregementet

Tavoitteeseen huijaamalla - itsepetoksen vaara?

► kapteeni Eero Leinonen
2. viestikomppanian päällikkö

Vanha sotilasviisaus on: ”niin sodit, kuin harjoittelet”. Tällä hetkellä harjoittelemme sodan ajan tehtäviä rauhan ajan toimintaympäristössä. Tästä johdun olemme toistuvasti vaarassa syyllistyä itsepetokseen. Osa menetelmistä toimii vain rauhan aikana.

Toiminta sodan aikana ei saa rakentua sellaisen varaan. Pahimassa tapauksessa huijaamme itsemme luulemaan itsestämme liikoja. Hyvä sotilas kysyy aina itseltään harjoituksen jälkeen: olisiko tämä oikeasti toiminut?

En kannusta olemaan kehittämättä toimintaa ja ideoimasta hyviä toimintatapoja. Oikotie ei kuitenkaan voi olla todellisessa tilanteessa toteuttamiskelvoton.

Huono johtaminen piiloon apuvälineellä

Yksi esimerkki on matkapuhelimen käyttö. Karttasovellukset helpottavat suunnistusta, johtamista varten muodostetaan omia viestiketjuja ja huonoa käskyä paikataan soittamalla perään. En pidä tekniikan hyödyntämistä normaalisti pahana asiana. Kasarmilla johtajilla voi olla oma keskustelu-

ryhmä, jossa jaetaan tietoa esim. lomalaisille. Siinä ei itsessään ole mitään haitallista.

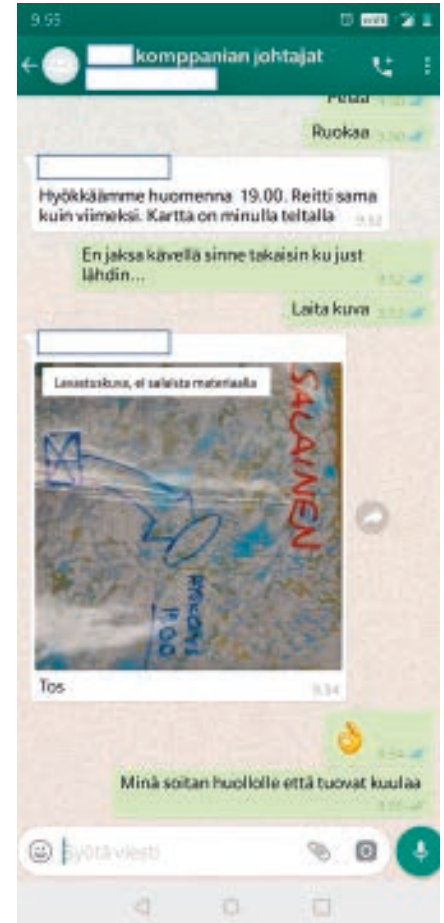
On kuitenkin opeteltava johtamaan myös ilman sitä. Viestiväline on johtamisen apuväline, ei johtamisen edellytys. Vastaavanlainen asia harjoituksessa on paitsi tietoturvariski, myös vaarallista. Se mahdollistaa huonon johtamisen ja piilottaa sen vaikutukset.

Ulkoisesti joukko toimii hyvin, sisäisesti joukko ei osaa toimia oikein. Kehuva ulkoinen palaute auttaa peittämään epämukavan totuuden. Etenkin jos sisäinen palautekin on itsepetoksella vaimennettu.

Omille virheilleen on aina sokea

Resurssimme eivät riitä kaikkeen. Osa asioista joudutaan kuvaamaan ”punaisella lipulla”. Lipulla on kuitenkin helppo peittää myös itselleen epämukavia asioita. Vaunu tuhoutuu, koska sinkotaistelijamme ampuvat laiskasti tehdyistä ja ampumakelvottomista tuliaseista täydellisiä osumia. Huonoin tulos on yleensä osuma teloissa.

Maaliosaston tarkoitus on testata puolustajan taistelusuunnitelmaa. Vihollisen tulisi hyödyntää heikkouksia siinä, eikä antaa niitä anteeksi. Parhaassa tapauksessa paikalla on rehellinen ja puolueeton erotuomari.

Esimerkki väärästä toiminnasta. Kuva on lavastettu, eikä siinä ole todellisuudessa salaista tietoa.

Itsepetosta on myös liian positii- vinen palaute, ettei ”kukaan koe hävinneensä”. Johtajien on uskallettava olla myös julman rehellisiä. Huijaaminen rauhan aikana maksetaan sodassa verellä.

Suluttamisen osaamiskeskuksen tutkimuksen ja kansainvälistymisen näkymiä

► *everstiluutnantti Matti Rautio*
Pohjan pioneeripataljoonan
komentaja

Suluttamisen tutkimus etenee suunnitelman mukaisesti ja tuottaa suorituskykyä nopean toimeenpanokyvyn tarpeisiin. Suluttamisen osaamiskeskuksessa, Pohjan pioneeripataljoonassa kuluvalla vuodelle asettamamme teema on tutkimustehtävien ja kenttäkokeiden näkyminen aikaisempaa korostuneemmin saapumiserien päivittäisen koulutuksen rinnalla.

Teknillisen komppanian kurssiosasto tekee pääosan suluttamisen tutkimusalan toimeksiantojen käytännön työstä. Perusyksiköidemme henkilöstö osallistuu joustavasti tilanteen edellyttämässä laajuudessa, varusmiehet mukaan lukien tutkimusalan tehtäviin. Joukkomme tunnistama menestystekijä ja ydinosaamisemme onkin joukko-tuotannon ja tutkimus- ja kehittämistoiminnan päivittäinen vuorovaikutus. Tästä olemme ylpeitä.

Osaamiskeskuksen toimintatavassa korostuu verkostomainen toiminta niin pataljoonan sisällä kuin tutkimusalan piirissä laajemmin. Toimintaan osallistuu asiantuntijoita useasta joukko-osastosta sekä merkittävä määrä teollisuuden kumppaneita. Erityisen hienoa on ollut nähdä, miten maanpuolustustahtoisia toimijoita yrityskenttämme sisältää. Perinteisten kumppanien ohella kehittämissyhteistyöhön on tarmokkaasti lähtenyt myös uusia yrityksiä. Tutkimus- ja kehittämistoiminta vahvistaa näin myös kokonaisturvallisuuden näkökulmaa.

Liikennetraktorin ja metsäperävaunun kuormainten kenttäkokeet käynnissä linnoitustöiden tukena kuva: Pohjan pioneeripataljoona.

Harjoitusrakenteemme tarjoaa erinomaisen ja aidon ympäristön pioneerivälineiden ja menetelmien kehittämiseksi. Esimerkiksi saapumiserän 119 aselajiharjoituksessa jatkoimme liikennetraktoreihin asennettavan metsäperävaunun ja kuormainten kenttäkokeita, joissa selvitettiin välineiden käyttömahdollisuuksia ja soveltuvuutta pioneeriaselajin tehtäviin. Kehyksenä olivat aselajin käyttöperiaatteiden mukaiset pioneerijoukkueiden- ja ryhmien tehtävät. Erityisen tärkeää oli, että varusmiehet ja varusmiesjohtajat pääsivät suunnittelemaan tehtävänsä mukaisesti laitteiden käyttöä ja toteamaan vaikutukset oikealla kohteella.

Osaamisverkostomme laajenee myös kansainvälisessä ulottuvuudessa. Suomalainen tapamme käyttää miinoja, panoksia ja räjähteitä sekä estetoita täydentämään taistelumaaston luontaista estearvoa, on herättänyt laajaa kiinnostusta.

Aselajimme piirissä erilaisia uusia yhteistyömuotoja valmistellaan.

Kansainvälinen ulottuvuus ja vuorovaikutus ovat myös osa tutkimusalan tiedonhankintaa. Kulu-neena keväänä Ruotsissa Northern Wind ja Virossa Spring Storm -harjoitukset tarjosivat todenmukaisen ympäristöt testata pioneeritoimintaa. Saimme arvokkaita havaintoja kouluttamiemme asioiden vaikuttavuudesta ja rakennusaineita toimintojen kehittämiseksi.

Pioneeriaselajin tämän vuoden tutkimustoiminta huipentuu syksyllä järjestettävään Varkaus 19 -harjoitukseen. Tapahtumalle on ladattu laajasti tutkimuksellisia odotuksia ja kansainvälistä huomiota. Samassa yhteydessä on myös mahdollisuus henkilöstön täydennyskoulutukselle. Tapahtuma kokoaa pioneeriaselajin henkilöstöä ja sidosryhmiä mustan lippumme alle verkostoitumaan.

Oulu 19 -harjoituksessa testattiin viranomaisyhteistyötä

► *toimistosiihteeri Jenni Pelkonen*

Oulu 19 -paikallispuolustusharjoitus toimeenpantiin Pohjois-Pohjanmaan ja Lapin alueella 25.2.–1.3.2019. Harjoituksen johti everstiluutnantti Jarmo Keskinen ja harjoitukseen osallistui yhteensä 260 reserviläistä. Reserviläiset jakaantuivat paikallispataljoonan esikuntaan, maakuntakomppaniaan, sotilaspoliisikomppaniaan sekä esikunta- ja viestikomppaniaan.

Harjoitus muodostui case-tehtävistä

Harjoituksessa toteutettiin Oulun alueella neljä suurempaa moniviranomaistapahtumaa (case), joissa kahdesta vastasi poliisi ja yhdestä Oulu-Koillismaan pelastuslaitos.

Ensimmäisestä, tiistain moniviranomaistapahtuman valmistelusta vastasi Oulun poliisilaitos lentokentän alueella. Tapahtumaan

osallistuivat Puolustusvoimat, Rajavartiolaitos, Oulun poliisilaitos, Oulu-Koillismaan pelastuslaitos, Tulli ja Finavia.

Keskiviikon moniviranomaistapahtuman valmisteli Oulu-Koillismaan pelastuslaitos Oulun ratapihan alueelle. Tapahtumaan osallistuivat Puolustusvoimat, Oulun poliisilaitos, Oulu-Koillismaan pelastuslaitos, Liikennevirasto ja Oulun kaupunki.

Torstain moniviranomaistapahtumat keskittyivät puolestaan Oulun satamaan, jonka suunnittelusta vastasi Oulun poliisilaitos. Tapahtumaan osallistuivat Puolustusvoimat, Rajavartiolaitos, Oulun poliisilaitos, Tulli, Oulun satama ja Säteilyturvakeskus. Lisäksi torstaina järjestettiin harjoitustiedotustilaisuus lentokenttä-casen tapahtumista, johon osallistuivat kaikki tapahtumassa mukana olleet viranomaiset.

Pääjoukko aloitti palveluksen maanantaina aamulla ja joukko oli kou-

lutuksessa jo illan aikana. Periaatteena oli koko harjoituksen ajan se, että seuraavan päivän harjoite harjoiteltiin edellisen illan aikana. Tehtävä harjoitettiin saatiin illan aikana operaatiokeskukselta. Tämä kokonaisuus toimi hyvin, koska joukon suoritukset itse harjoitteessa oli jo jäsentynyt ja perusasiat osattiin.

Kansalaisilla positiivinen mielikuva Puolustusvoimien ja viranomaisten näkyvyys erityisesti Oulun ja Kemin suunnalla koettiin positiiviseksi. Positiivisen mielikuvan luomisessa viestinnän onnistumisella on suuri merkitys.

Harjoitus oli nykymuodossaan Kainuun prikaatin viides ja joukkojen valmiutta ja suorituskykyä parannettiin yhteistoiminnassa paikallisviranomaisten kanssa. Viranomaiset ovat sitoutuneet harjoitukseen erinomaisesti ja kokevat saavansa harjoituksesta paljon irti ja samankaltaisia harjoituksia järjestetään jatkossakin.

Oulun sataman alueella poliisi ja puolustusvoimat harjoittelivat vaarallisten henkilöiden kiinniottoa. Kuva: Joona Ljokkoi

Kemikaalionnettomuusharjoituksessa pelastus evakuoit altistuneita henkilöitä onnettomuuspaikalta saamaan hoitoa. Kuva: Joona Ljokkoi

Pohjoiskarjalaisen maanpuolustuksen kokoava voima

► puheenjohtaja Jyrki Huusko
Karjalan Poikien Kilta

Karjalan poikien kilta

Karjalan Poikien Kilta perustettiin vuonna 1956 yhteistyöelimeksi Pohjois-Karjalassa toimiville maanpuolustusjärjestöille. Kilttaa perustamassa olivat joukko-osastojen, sotilaspiirin, reserviupseeri- ja reservialiupeeriipiirien edustajat sekä muutama yksityinen maanpuolustustoimija.

Nykyisellään kiltaan kuuluu 27 jäsenjärjestöä sekä yksi rekisteröimätön maanpuolustusjärjestö. Kiltta kokoaa jäsenjärjestöjensä kautta yhteen 76 alayhdistystä ja niissä jopa 7600 henkilöjäsentä.

Jäsenjärjestöinä kiltaan kuuluvat maakunnalliset ammattisotilas-, reserviläis- ja rauhanturvaajajärjestöt ja -piirit, aselajikillat, perinneyhdistykset, sotilaskotiyhdistykset sekä maanpuolustustyötä tukevat järjestöt. Killassa jäsenenä ovat

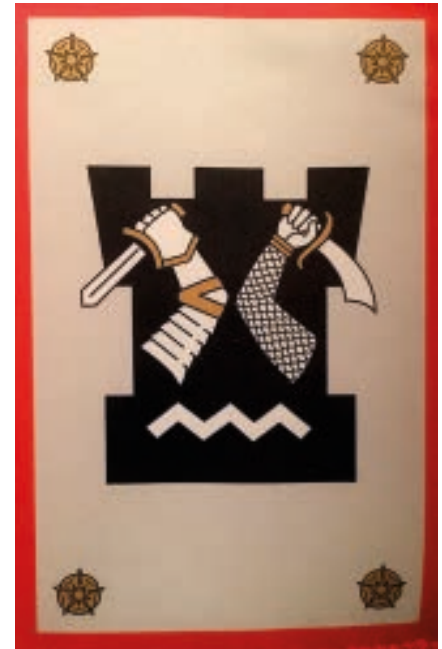
myös sotaveteraani-, rintamamiesveteraani- ja sotainvalidipiirit, Lotta-perinneyhdistys sekä sotaorvot.

Hallinto ja toiminta

Karjalan Poikien Killan toimintaa johtaa puheenjohtaja, kaksi varapuheenjohtajaa ja hallitus, jossa on kymmenkunta vaihtuvaa jäsentä eri jäsenjärjestöistä.

Virkatehtäviensä myötä maakunnan johtavat sotilasviranhaltijat pyydetään Karjalan Poikien Killan oltermanneiksi. Nykyisellään oltermanneja ovat Pohjois-Karjalan Rajavartioston komentaja, eversti Vesa Blomqvist sekä Pohjois-Karjalan aluetoimiston päällikkö, everstituutnantti Janne Myller.

Maakunnallinen maanpuolustustyö tehdään suurimmalta osin killan jäsenjärjestöjen ja niiden alaosastojen tasolla. Omana toimintanaan kilta järjestää vuosittain kolme tapahtumaa: jotoksen (vuodesta 1972 alkaen), itsenäisyyspäivän

juhlatanssiaiset (vuodesta 1967 alkaen) sekä maanpuolustusta-pahtumien yhteensovittamistilaisuuden yhteistyössä Pohjois-Karjalan aluetoimiston kanssa.

Yhteistyössä on voimaa!

Aivan kuten 1950-luvulla sodat käyneiden miesten tavoitteena oli koota eri järjestöihin jakaantunut maanpuolustusväki yhteen, kokoaa Karjalan Poikien Kilta edelleenkin eri maanpuolustustoimijat yhteen.

Tämä kävi erinomaisesti ilmi kun Kainuun prikaatin komentaja, prikaatikenraali Repo, tutustui pohjoiskarjalaiseen maanpuolustustyöhön killan johdolla. Kolmetuntisen tapaamisen jälkeen komentajalla oli vankka käsitys maakunnallisesta maanpuolustustyön kokonaisuudesta, eri järjestöjen ja piirien puheenjohtajat tuttuja ja killan väelläkin päivitetty tieto sisar- ja veljesyhdistyksistä ja -piireistä.

Pohjois-Savon rynnäkkökiväärakilpailu

► kapteeni res Janne Hyvärinen
Kuopion Reserviupseerikerho ry

Karjalan lennoston ampu-
maradalla Siilinjärvellä vie-
tettiin vilkas viikonloppu
toukokuun alkupäivinä. Pohjois-
Savon reserviläisten vuosittaiseen
rynnäkkökiväärakilpailuun osallis-
tui ennätykselliset 201 reserviläis-
tä, ampuen yhteensä 6030 lauka-
usta 7.62 RK62:lla.

Pohjois-Savon aluetoimiston joh-
taman reserviläisampumakilpai-
lun käytännön järjestelyt hoitavat
reserviläiset. Ammunnan henkilös-
tölle kilpailu on Puolustusvoimien
vapaaehtoinen harjoitus.

Reservin ampumataidon ylläpitoa

Rk-kilpailuun saavat osallistua
varusmiespalveluksen tai nais-
ten vapaaehtoisen asepalveluksen
suorittaneet asevelvolliset. Kilpailu
sisältää sekä reserviläisten henki-
lökohtaisen kilpailun että reservi-
läisyhdistysten välisen joukkuekil-
pailun. Joukkueen muodostaa viisi
ampujaa, joiden on oltava samas-
ta yhdistyksestä.

Kilpailuun saa osallistua myös nii-
tä reserviläisiä, jotka eivät vielä ole
jäseniä; näin tarjotaan heille mah-
dollisuus tutustua reserviläistoi-
mintaan.

Kilpailu ammutaan jakokalustolla:
30 patruunan rasiasta 8 patruunaa
käytetään kahteen kohdistussar-
jaan. Tämän jälkeen ammutaan kil-
pasarjat RK2 ja RK7, toisin sanoen
10 laukausta paikallaan olevaan
tauluun ja 12 laukausta käänty-
vään tauluun.

Rajoitettu kohdistuspatruunoiden
määrä tuo ammuntaan jonkin ver-

ran lisähaastetta, mutta samalla
myös ylläpitää reservin ampuma-
ja aseenkäsittelytaitoa. Kilpailun
kätki on kivikova, mutta yleises-
ti ottaen kotimainen rynnäkköki-
vääri on yllättävän tarkka ja käyt-
täjäystävällinen ase. Siitä kertoo
myös kilpailun yleinen tulostaso.

Tänä vuonna oheisohjelmana oli
pistooliammunta Pohjois-Savon
Reserviläispiirin Glock 17 -kalustol-
la. Rissalan Sotilaskotiyhdistys pal-
veli ansiokkaasti kilpailijoita ampu-
maradan katoksessa.

Tapahtumaan kävivät tutustumas-
sa myös Kainuun prikaatin komen-
taja prikaatikenraali Tuomo Repo
sekä Pohjois-Savon aluetoimiston
päällikkö everstiluutnantti Mark-
ku Puustinen. Arvovaltaiset vierai-
lijat olivat tyytyväisiä näkemäänsä
ja ennen kaikkea kilpailun laajaan
tavoittavuuteen Pohjois-Savon
reservin piirissä. Reservin kerta-
usharjoituksia ja tämän tyyppisiä
ampumatapahtumia ei järjestetä
liian usein.

Tulokset

Kilpailuun osallistui 200 ampu-
jaa ja 35 viisihenkistä joukkue-
ta. Parhaat palkitaan Pohjois-
Savon reservipiirien vuosikoko-
uksessa ensi syksynä Puolustus-
voimien mitaleilla ja kiertopal-
kinnolla. Tarkemmat tulokset
löytyvät osoitteesta vihma.fi.

Henkilökohtainen kilpailu

1. alik Jarkko Kallio,
Iisalmen Res 5 (199 p)
2. kers Esa Ikäheimo,
Maaningan Res 1 (198 p)
3. ltn Antti Seppänen,
Kuopion ResUps 1 (198 p)

Joukkuekilpailu

1. Kuopion Reserviupseerikerho
1 (951 p)
2. Iisalmen seudun Reserviläiset
5 (910 p)
3. Kuopion Reserviupseerikerho
3 (881 p)

Kankaalla kajahtaa

► kapteeni Matti Kauppila

Kainuun prikaatin henkilökunta ja varusmiehet ovat todennäköisesti törmänneet Heikinhallilla maanantaisin, keskiviikkoisin ja perjantaisin pukuhuonetiloiissa tilan ahtauteen juuri ennen ruokatunnin alkamista. Kainuun prikaatin henkilökunnan ruokatuntisalibandy on nousut erittäin suosituksi urheilumuodoksi henkilökunnan keskuudessa.

Aktiivisia lajin harrastajia on noin 50 ja pelaajien määrä on keskimäärältään 15-20 miltei joka viikko. Peleihin on viikoittain osallistujia kaikista joukkoyksiköistä. Prikaatista peleihin osallistujia tulee eniten Kainuun tykistörykmentistä mutta esimerkiksi Pohjois-Suomen viestipataljoonan, keskusvaraston ja Kainuun rajavartioston henkilökunnasta osallistujia on ollut paljon.

Ruokatuntipelit käynnistettiin vuosituhannen vaihteessa Riku Rautiaisen ja Petri Knuutisen joh-

dolla. Kyseiset herrat olivat myös samoihin aikoihin vaikuttamassa Spartak 2 -nimisessä kajaanilaisessa 4-divisioonan salibandyjoukkueessa.

Vuonna 2010 ruokatuntisalibandy otti käyttöön oman joukkueenimen FC BA, joka yksinkertaisuudessaan muodostui sanoista floorball club

brigade allstars. FC BA:n taustoissa on viime vuodet vaikuttaneet Matti Kauppila ja Riku Rautiainen.

Joukkuehenkeä ja yhtenäisyyttä on kehitetty tilaamalla ruokatuntipeleihin tarkoitettut pelipaidat.

Kainuun prikaatin henkilökunnan salibandyjoukkue saavutti vuonna 2018 historiallisen sotilasurheiluliiton salibandyturnauksen voiton, joka oli toisaalta myös osoitus onnistuneiden ruokatuntipeliin tuloksesta.

Ruokatuntipeleihin ei tarvitse omata taitoa tai kokemusta salibandystä. Peleihin ovat kaikki tervetulleita sukupuolesta, sotilasarvosta tai iästä riippumatta. Erityisesti maalivahdit ovat erittäin tervetulleita mukaan.

Peleissä pyritään noudattamaan parhaalla mahdollisella tavalla virallisia salibandyn sääntöjä. Pelijengillä on oma WhatsApp-ryhmä, johon kuuluu 50 henkilöä. Tämä tarkoittaa ajoittain myös sitä, että peleissä on peräti kaksi kentällistä vaihtomiehiä.

Kiehistä ei jätetä

► puheenjohtaja Jarmo Kivilä
Kajaanin Kiehiset ry

Tukijaosto tukee jäseniä erilaisissa elämäntilanteissa. Vaikein ja arvokkain tuki on poisnukkuneiden omaisten auttaminen asioiden järjestelyissä - mikäli tukea on pyydetty.

Tukijaoston puheenjohtaja Esko Partanen on omaisten ja papin kanssa sopinut ja neuvonut käytännön asioissa. Sotilaallisissa hautajaisissa Kiehiset on tukenut Kainuun prikaatia järjestelyissä: kunnivartio, arkunkantajat, lippuvartio, sopimiset omaisten kanssa, ohjelman suunnittelu.

Vainajien leskiä on autettu monin tavoin. On neuvottu pankkiasioiden hoitamista tietojärjestelmillä, auton myyminen, juttuseuraa ja talkooluonteisia tehtäviä.

Pyydettyessä apua annetaan kaikilla mahdollisilla tavoilla. Käydään tervehtimässä jo huonokuntoisia jäseniä. Annetaan kuljetusapua yhdistyksen tapahtumiin. Tarvittaessa viedään vaikka ahkiolla pilkkikilpailuun.

Savon Rykmentti 30-vuotisessa sodassa 1630-1650

Kiehiset julkaisi 5.4.2019 yllä mainitun kirjan, jonka on kirjoittanut Detlev Pleiss. Kirja on yhteenveto Pleissin tutkimusmatkojen tuloksista (väitöskirja) kymmenessä Euroopan maassa hakkapeliittain jäljillä.

Hän omistaa tämän tutkielman Savon Rykmentin perinteen vaalijoille, Kainuun prikaatille ja Kajaanin Kiehisille, jotka ovat kannustaneet hänen työtään "suomalaiset kolmekymmentävuotisessa sodassa" kahdenkymmenen vuoden ajan monella eri tavalla.

Kajaanin Kiehisillä oli edustus Detlev Pleissin tohtoriväitöstilaisuudessa 31.3.2017 Turussa. Kirjan on taittanut Tarja Kiira ja käännöstyöhön suomeksi ovat osallistuneet mm. Tuula Eskelinen Ruokolahdelta ja Pirkko Wihervaara Kajaanista. Kirjassa on 89 sivua.

Kirjasta on otettu myös numeroitu painos. Numero yksi on luovutettu 5.4.2019 Detlev Pleissille. Numeroituja kappaleita luovutetaan yhteistyökumppaneille. Kirjaa voi ostaa 20 euron kappalehinnaan (partanen.esko@kajaani.net).

Tunnustusta hyvästä työstä

► *Hannu P. Martikainen*
Pohjois-Karjalan Prikaatin
Perinnekillan pj.

Pohjois-Karjalan Prikaatin Perinnekillta järjesti maanpuolustuspäivän Kontiolahdella perjantaina 28.9.2018. Samalla juhlittiin killan 60-vuotista taivalta.

Kilta panosti huomattavassa määrin juhlaan jossa myös samalla saatiin huomioiduksi Kontiorannan varuskunnassa aiemmin palvelleet henkilöt. Tulihan varuskunnan lakkauttamisesta 2018 kuluneeksi 5 vuotta.

Paljon on saatu kiitosta pitkin talvea osallistujilta. Huomattava muistaminen tuli osaksemme tuli Pohjois-Karjalan aluetoimiston vuosipäivän juhlassa. Kilta palkittiin yhdessä Kontiolahden kunnan kanssa Maanpuolustusteko 2018 -palkinnolla.

Perusteluissa todetaan mm. seuraavasti: "Kiitoksena Pohjois-Karjalan alueen maanpuolustuksen hyväksi tehdystä työstä ja erinomaisesta yhteistyöstä Joensuun varuskunnan kanssa". Kokonaisuuteen kuului Maanpuolustusjuhla, intti tutuksi -tapahtuma Kontiolahdella ja iltajuhla Kontiorannan varuskunnan ruokalassa entisille varuskuntalaisille.

Palkintoa oli vastaanottamassa killan nykyinen sekä entinen puheenjohtaja Hannu P. Martikainen ja Antti Toivola.

Tulevaisuuden suunnittelua ja perinteiden vaalimista

Osittain viimesykyiseen juhlaan liittyen killan hallitus päätti tehdä keväällä 2019 kokous- ja seminaarimatkan Lappeenrantaan ja Imatralle.

Killan hallitus ja viimesykyisen juhlan juhlatoimikuntaan kuuluneet pohdimme killan tulevaisuuden suuntaviivoja tulevaisuusseminaarissa. Seminaari oli antoisa ja killan hallitus ryhtyy suunnittelemaan ja toteuttamaan päätettyjä projekteja.

Pääsimme vierailemaan myös Maasotakoululla Lappeenrannassa. Saimme tutustua puolustusvoimien virtuaalikoulutusympäristöön, joka tukee taistelu- ja koulutushaarakoulutusta. Varsinainen ohjelma on Virtual Battle Space 3 (VBS3), jota myös pääsimme kokeilemaan. Iso kiitos isännille mahdollisuudesta – olipa todella mielenkiintoista.

Seminaarimatkan viimeisenä päivänä tutustuimme Kollaani- ja Simo Häyhä -museoon Rautjärvellä. Kilta lahjoitti museolle viime syksynä 60-vuotisjuhlassaan tuhat euroa simulaattorin hankkimista varten. Museo vaalii killan perinnejoukko-osaston, Kollaalla ja Uomaalla taistelleen JR34:n, perinteitä.

Puheenjohtaja vaihtui

Killan puheenjohtaja vaihtui 1.2.2019 vuosikokouksessa. Kiitos luottamuksesta ja tuestanne. Muutama kuukausi puheenjohtajana ja onpa ollut mielenkiintoista huisketta. Viime vuosi varapuheenjohtajana ja hallituksessa oli hyvää oppia tulevaa varten.

Varusmiespalveluksen olen suorittanut, missäpä muualla kuin, kunniakkaassa Karjalan jääkäripataljoonassa 1985/86 ja killan jäseneksi liityin vuonna 1994. Harrastukset liittyvät oikeastaan kaikki maanpuolustukseen tavalla tai toisella. Ikää 54 v. Reservin väepeli.

Edelliselle puheenjohtajalle, Toivolan Antille, iso kiitos killan eteen tehdystä työstä. Lähes vuosikymmen killan puheenjohtajana on huikea saavutus. Onnekseni Antti on edelleen aktiivisesti mukana toiminnassa.

Toivotan kaikille lukijoille mukavaa kesän aikaa.

Antti Toivola (oik.) luovutti puheenjohtajuuden Hannu Martikaiselle.

Vapaaehtoinen maanpuolustus uudistuu

► *Timo Toivonen*
koulutuspäällikkö

Eduskunta hyväksyi viime maaliskuussa vapaaehtoisen maanpuolustuksen lakipaketin, jonka tarkoituksena on kehittää vapaaehtoista maanpuolustusta ja vahvistaa sen asemaa paikallispuolustuksessa. Lakien on määrä tulla voimaan 1.1.2020 tasavallan presidentin vahvistettuna ne.

Lakimuutokset vaikuttavat myös Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) toimintaan ja loppuvuoden aikana toimintaamme ja koulutuksia kehitetään lakiuudistuksen edellyttämällä tavalla.

Jatkossa MPK julkisina hallinto- tehtävinään järjestää sotilaallisia valmiuksia palvelevaa koulutusta ja toimintaa sekä vapaaehtoista maanpuolustusta koskevaa tiedotusta ja valistusta kehittää naisten mahdollisuuksia osallistua vapaaehtoiseen maanpuolustukseen ja järjestää siihen liittyvää sotilaallisia valmiuksia palvelevaa koulutusta ja tutustumistoimintaa ohjaa, tukee ja sovittaa yhteen jäsenjär-

jestöjen maanpuolustuskoulutusta kehittää tutustumistoiminnan kautta nuorten mahdollisuuksia tutustua maanpuolustukseen

Keskeinen muutos nykykäytännöön on vapaaehtoisen sotilaallisen koulutuksen antamisen siirtyminen Puolustusvoimien tehtäväksi. MPK puolestaan antaa poikkeusolojen osaamista ja sotilaallisia valmiuksia palvelevaa koulutusta sekä varautumis- ja turvallisuus-koulutusta.

Uudeksi tehtäväksi tulee varusmiespalvelukseen liittyvän tutustumistoiminnan järjestäminen asepalvelusta suorittamattomille yli 16 vuotta täyttäneille.

MPK:n sotilaallisia valmiuksia palvelevassa koulutuksessa pyritään nousujohteiseen koulutukseen, jolla tuetaan mahdollisimman hyvin Puolustusvoimien reserviläisille antamaa sotilaallista koulutusta. Mahdollisuudet kouluttaa Puolustusvoimien aseiden ja taisteluvälineiden käyttöä paranevat oleellisesti. Koulutus tapahtuu ilman Puolustusvoimien ampumatarvikkeita ja räjähteitä, mutta mm. ampuma-

ohjelmiston mukaisia ammuntoja voidaan suorittaa MPK:n tai reserviläisten omilla aseilla.

Uuden lain myötä MPK:n kursseilla on mahdollista järjestää vapaaehtoisille reserviläisille jopa aikaisempaa monipuolisemmin koulutusta sekä tarjota heille mahdollisuutta kehittää omaa osaamistaan myös vaativampiin tehtäviin ja poikkeusolojen sijoituksiin.

MPK:n kurssitarjonta kokonaisuudessaan löytyy koulutuskalenteristamme nettisivuiltamme osoitteesta mpk.fi/koulutuskalenteri.

Muutoksia Kajaanin koulutuspaikan henkilöstössä

Koulutuspäällikkö Seppo Salomaa päätti elokuussa 2011 alkaneen uransa vuoden vaihteessa ja uutena koulutuspäällikkönä on aloittanut Jari Ruskela.

Kiitän Kainuun prikaatin henkilöstöä sekä yhteistyökumppaneitamme hyvästä yhteistyöstä ja tues-tanne maanpuolustustyöllemme. Hyvää kesän jatkoa Hurtti-Ukon lukijoille!

Reipasta menoa köysilaskeutumisharjoituksessa prikaatin lämpökeskuksen seinällä.

MPK:n kurssitarjontaan kuuluu myös ammuntoja. Kuva naisten pistooliammuntakurssilta Hoikanportista.

Monipuolinen sotilaskoti

► Minna Pääkkönen ja Heli Itkonen

Sotilaskotitoiminnan tarkoitus on tarjota hyvinvointia ja viihtyisyyttä tukevia palveluita asepalvelusta suorittaville ja reserviläisille. Rauhanajan tehtävien lisäksi sotilaskotiyhdistysten on järjestettävä tarvittaessa poikkeusolojen sotilaskotitoiminta.

Varusmiehet ja -naiset voivat käyttää kirjastoa ja kahvilapalveluita kun heillä on vapaata palveluksesta. Kahvia ja suolaista tai makeaa kahvileipää saa pikkurahalla. Sotkussa ei ole ostopakkoa, vaan sinne voi tulla vapaasti viettämään aikaa yhdessä muiden varusmiesten tai vierailulle tulleiden ystävien kanssa.

Varusmiehet osallistuvat vuoroiltaan sotilaskodin töihin, kuljettavat sisaria vuoroihin ja auttavat sotkussa esim. hyllyjä täyttämällä. Iltaisin on grillimyyntiä. Pizzoja ja ranskalaisia perunoita valmistetaan nälkäisille nuorille aikamaisia määriä.

Varuskunnan ulkopuolella harjoituksissa ja leireillä liikkuva sotilaskoti tuo palvelut paikan päälle maastoon. Auto täynnä kahvia, munkkeja ja muita herkkuja on aina yhtä tervetullut näky harjoituksiin osallistuville.

Kirjastossa voi lukea kotiseudun sanomalehdet, lainata kirjo-

ja, käyttää tietokonetta tai lukea rauhallisessa ympäristössä pääsykokeisiin. Pianot ovat vapaasti käytettävissä sotilaskodissa ja hiljaisessa huoneessa. Lautapelejä, konsolipelejä ja biljardipöytäkin on hankittu ajanvietteeksi.

Vapaa-ajanviettomahdollisuuksia ovat mm. mahdollisuus käydä teatterissa ja keilahallissa. Jos varusmies käy rippikoulun palveluksen aikana, lahjoittaa yhdistys hänelle rippiristin. Alokkailla yhdistys jakaa sotilaan virsikirjan.

Sotilaskoti on myös työpaikka lähes 20 työntekijälle. Harvassa työssä vaihtuu osa työkavereista päivittäin. Sotilaskotisarille ja -veljille sotilaskoti on tärkeä ja rakas harrastus. On aina yhtä palkitsevaa palvella varusmiehiä, työskennellä yhdessä henkilökunnan kanssa ja onnistua sotilaskodin tehtävissä.

Lisäksi sotilaskodissa saa suuren joukon uusia ystäviä, oppii uusia taitoja, ja joskus jopa voi opettaa

oppimiaan asioita muille. Ilta tai enimmillään kaksi kuukaudessa ei kuitenkaan ole niin paljoa, etteikö sitä jaksaisi tehdä päivätöiden lisäksi.

Yhdistys järjestää jäsenille jump-paa, hengellisiä iltoja, tutustumisia yrityksiin, teatteriesityksiä, luentoja ja monenlaista muuta omaa toimintaa. Kirjaston palvelutkin ovat jäsenten käytettävissä.

Puolustusvoimien ja varuskunnan alueella työskentelevien yritysten henkilöstö pääsee tauoillaan nauttimaan kahvista sekä kuuluisasta sotkun munkista. Maanpuolustusjärjestöjen tapahtumissa sotilaskodin työntekijät ja jäsenet ovat välillä vieraana ja välillä kahvitarjoilua järjestämässä.

Varuskunnan ravintolan kanssa tehdään yhteistyötä ja rakennuslaitos pitää sotilaskodin tiloja yllä. Kaikkien osallistumista tarvitaan, jotta palvelut saadaan tuotettua sopimuksen mukaisesti.

Kainuun sotilaskotiyhdistys otti vastaan uuden myyntiauton huhtikuussa. Auton nimi Ilona julkistettiin sotilaskodin perinnepäivänä pop up -tapahtumassa Kajaanin kauppatorilla.

Varusmiestoimikunta, yksi kaikkien puolesta

► *Kainuun prikaatin varusmiestoimikunnan puheenjohtaja alikersantti Tiia Moilanen*

Kuuntelin tarkasti, kuinka bussi pysähtyi hallin ulkopuolelle. Kurkistin varovaisesti oven ikkunasta. Uusi saapumiserä on tulossa. Nopea asun tarkistus ja niin se oli menoa.

Toimikausi alkoi jännittynein tuntein. Tiesin, että olisin nyt suuressa vastuussa niin monesta varusmiehestä. Onneksi en ole yksin, onhan Varusmiestoimikunta vahva tiimi suurilla tavoitteilla. Yhdessä selvitettiin teemapäivät, valokuvaukset sekä koululaisvierailupäivä. Yhdessä selvittää kunnialla loppuun asti.

P-kausi oli uutta aikaa. Kahdeksan viikon sisälle mahtuu valtavasti kaikkea mitä ei voisi käsittää.

Liikuntakerhoja alettiin järjestämään heti. Toimikunnastamme

muutama lähti heti P-kaudella Kuusamoon koulutukseen ja palaivat uusien ajatusten kanssa valmiina toteuttamaan ne.

Meillä oli pyörinyt jo hetken ajan vain samoja liikunta kerhoja ja halusimme saada siihen vaihtelua. Etsimme kerhon vetäjiä eri lajeista kuten uinnista ja saimmekin skaa-lan erilaisia lajeja. Halusimme kuitenkin vielä jotain muuta.

Päätimme järjestää airsoft-kerhon. Hankimme tarvikkeet, organisoimme pelien järjestelyt ja koulutimme vetäjät. Aurinko on ollut antoisaa ja saimme myös frisbeegolf-radan näkyviin lumen uumenista. Halusimme kuitenkin lisää muutoksia ja päätimme mahdollistaa varusmiehille liikuntamerkkejä kaikesta urheilusta. Mistä sitä tietää, jos vaikka frisbeegolf alkaisi kuulostaa mielenkiintoiselta lajilta.

Emme voi kiittää tarpeeksi yksiköiden yksikköedustajia. Heidän

äänellään saimme paljon tietoa yksiköistä sekä varusmiehistä ja osasimme toimia tiedon mukaan. He antoivat paljon positiivista palautetta, joka lämmitti meitä sekä muita yhteistyökumppaneita. Näillä osaamme kehittää itseämme ja toimintaamme. Ilman heidän tärkeää työtään emme voisi ottaa kantaa asioihin ja kuulla aidosti mitä varusmiehille kuuluu. Kiitos teille!

Suuret kiitokset ihanalle sotilaskodille, joka on ensinnäkin tukenut Varusmiestoimikuntaa valtavasti sekä Sotilaskodin sisarille, jotka jaksavat pitää meistä huolta myös vapaa-ajallamme.

Varusmiestoimikunta 1/19 kiittää kaikkia yhteistyökumppaneita kuluneesta toimikaudesta ja toivottaa uudelle toimikunnalle 2/19 onnea ja menestystä!

Ilomantsi valmistautuu perinnejuhlin

14. Divisioonan perinneyhdistyksen nuoriso- ja perinnepäiviä sekä Ilomantsin torjuntataistelujen päätymisen 75-vuotisjuhlaa vietetään Ilomantsissa 10.-11. elokuuta 2019.

Juhla käynnistyy lauantaina puolen päivän aikaan Kainuun prikaatin kalustonäyttelyllä ja Rajavartioston rajakoiranäytöksillä Pogostan yläkoulun kentällä. Paikalle saadaan myös Ratsumieskillan esittely sekä Karjalan Lennoton ylilento yhdellä Hornet-päivystyskoneella.

Heti avaustapahtuman jälkeen perinnepäiville tulevien on mahdollisuus osallistua Hattuvaaran ja Möhkön suunnille tutustumaan taistelukohteisiin ja muistomerkkeihin. Retkille on ilmoittauduttava etukäteen, ilmoittautuminen avataan 3.6. 2019.

Samanaikaisesti on mahdollisuus tutustua myös Parppeinvaaralla olevaan Raappanan majaan, joka toimi sodan aikana kenraali Erkki Raappanan komento- ja majoi-tuspaikkana Rukajärven rintamala Novinkajärven rannalla.

Hattuvaaran opastuksesta huolehtivat Ratsumieskillan Joensuun Joensuun Eskadroonan jäsenet

Taivallammella voi tutustua talvisodan alkuvaiheisiin. Kuva: Markku Lapalainen

luurankopuvuissaan. Möhkön suunnan autot menevät suoraan Öykkösenvaaran taistelupaikkaan, jonne on rakennettu näyttelykatos suomalaisten torjuntataistelujen onnistumisen muistoksi Neuvostoliiton suurhyökkäyksen pysäyttämiseksi.

Paluumatkalla 21. Prikaatin perinneyhdistys laskee seppeleen Möhkönkosken partaalle vuonna 1989 paljastetun Venttiprikaatin muistomerkillä.

Lauantain juhlapäivä huipentuu asemiesiltaan, jossa esiintyy mm. Savo-Karjalan Maanpuolustussoittokunta. Asemiesillan juontaa Pohjois-Karjalan Sotaveteraanipiiri-

rin puheenjohtaja Jorma Mikkonen.

Sunnuntain juhlapäivä alkaa seppeleenlaskulla sankarihaudoille, minkä jälkeen jumalanpalvelutukset toimitetaan sekä luterilaisessa että ortodoksisessa kirkossa.

Jumalanpalvelusten jälkeen on tarjolla kenttälounas Pogostan koululla ja pääjuhla kello 13 alkaen liikuntahallissa.

Suomen lippu tulee vartiossa paikalle juhlan alkaessa. Järjestöjen liput pyydetään toimittamaan etukäteen juhlasaliin. Järjestäjät pyytävät lippujen tuomisesta tiedon jo ilmoittautumisen yhteydessä.

Vastuullisina järjestäjinä toimivat 14. Divisioonan perinneyhdistys ja sen Ilomantsin paikallisosasto sekä Ilomantsin kunta. Järjestelyihin osallistuvat myös muut sotiemme perinneyhdistykset ja killat, sekä Kainuun prikaati, Pohjois-Karjalan rajavartiosto, veteraani- ja reserviläisjärjestöt ja seurakunnat ja Rajasotilaskotiyhdistyksen Ilomantsin osasto.

Ruokailuja lukuun ottamatta kaikki tilaisuudet ovat maksuttomia.

2. tuliasemapatteri, reippaus – se ei maksa mitään!

► *luutnantti Jaakko Lampinen, tuliasemalinkan johtaja*

Kainuun tykistörykmentin aliuupseerikurssin muodostavat tuliasema-, viesti-, tulenjoh-to ja kranaatinheitinlinjat. Kainuun prikaatin, pohjoisen Suomen ja koko valtakunnan tulivoimaisimman aliuupseerikurssin tarkoituksena on kouluttaa sekä ennen kaikkea kasvattaa johtajia tykistön eri osa-alueille.

Kenttätykistön pitkät perinteet ja vaativa koulutus tulevat osalle uusista oppilaista jopa pienoisenä yllätyksenä, mutta apukouluttajien ja henkilökunnan opastavalla kädellä saadaan harhailevat nuoret miehet ja naiset istutettua kenttätykkimiehen ja -naisen muottiin. Kuten kaikessa sotilas-koulutuksessa on tärkeää ymmärtää oma paikkansa suuressa kokonaisuudessa. Apukouluttajien ja oppilaiden on helpompi raken-

taa omaa sotilaanidentiteettiään ymmärrettyään oman merkityksensä taistelukentällä.

Tykistön aiheuttaessa taistelukentällä arviolta 80 % tappioista on tärkeää, että jokainen oppilas, apukouluttaja ja henkilökuntaan kuuluva ymmärtää sanojen piiru, metri, sekunti merkityksen kokonaisuuden kannalta. Yksinkertaisen jalkaväkimiehen odottaessa tulitukea tykistön tai heittimistön tuliyksiköiltä on tärkeää, että jokainen kranaatti ammutaan piirulleen ja sekunnilleen oikeaan kohteeseen, oikeaan aikaan. Koulutuksen tarkoituksena on mahdollistaa juuri nämä edellä mainitut vaatimukset.

Koulutus tulee olemaan osaltaan rankkaa, niin fyysisesti kuin henkisesti.

Alkuun oppimäärä voi tuntua ylitsenäiseltä, jopa mahdolliselta. Suuret kokonaisu-

det, vaativat koulutustilanteet ja raskaat harjoitukset ovat mahdollisesti ensimmäinen kerta elämässä jossa oppilas voi ulosmitata omaa kestävyytään sekä oppimiskykyään oikeasti ääri rajoillaan. Merkittävä määrä oppia sekä uutta asiaa tulee kaatumaan oppilaan hartaille. Hetkittäin voi herätä epäusko siitä, kuinka näin suuresta määrästä asiaa voi selvittää.

Tuleville alikersanteille toivotaan reipasta ja työtä pelkäämätöntä aliuupseerikurssia. Pitäkää leuka pystyssä ja rinta rottingilla, koska jos nämä kurssit kykenette suorittamaan, Te tulette edustamaan omissa tulevaisissa perusyksiköissänne epäsuorantulenoimaa joka mahdollistaa kaiken muun toiminnan ympärillään.

Älkää myöskään unohtako yksikömmen epävirallista mottoa: Reippaus – Se ei maksa mitään.

Kainuun prikaati 2019 / Tykistön aliuupseerikurssi KAITR 1/19 (2.TASPTRI)

Morkulaa pönttöön

oppilaat Juha Kaipainen
ja Meira Mankinen

Peruskoulutuskauden loppupuolella elettiin tunneskaalojen ääri-laidoilla, kun koitti aliupseerikurssivalintojen aika. Eri motivaatiotasot huomioon ottaen jotkut urhoollisista sotilaista kokivat onnistumisen elämyksiä ja toiset maistoivat karvasta kalkkia, kun viimeisetkin johtajakoulutusvalinnat olivat nähneet päivänvalon.

Oman mausteensa tilanteeseen toivat vielä edelliseen saapumiserään kuuluvien johtajien kokemukset, niin positiiviset kuin negatiiviset, liittyen elämään 2. tuliase-mapatterissa. Kuitenkin, loppu-tulemana 40 pätevintä jääkäriä ja tykkimiestä ottivat seuraavan askeleen kohti tuntematonta kunniaa.

Ensimmäisten viikkojen ajan koettu kulttuurishokki meinasi jopa unoh-tua, kun saimme hyvin nopealla aikataululla liata kätemme ensimmäisen kerran kranaatinheittimil-lä. Aika-ajoin hermoja raastavan heitinjumbppailun ohessa mukaan mahtui myös jääkärimarssin opet-telua ja mikä tärkeintä, legendaarisia liikuntakoulutuksia (mm. heitin-linjan virallinen talvirieha).

Kuva: Miika Koskinen.

Mitä opiskeluun tulee, aselajikoh-tainen koulutus piti sisällään katta-vasti erilaista sisältöä, jonka omak-sumista tuettiin erilaisin opetus-menetelmin. Näistä mieleenpai-nuvin tapahtuma oli ensimmäistä kertaa tupiin rakennettu viestike-hys, jonka välityksellä harjoiteltiin tuliasemissa tapahtuvaa viestintää.

Kurssin puolivälissä alkoi yksikön tupiin ja muihin tiloihin ilmestyä kirjallisessa muodossa salaperäisiä ja kehottavia viestejä sekä nume-roita. Neuvokkaimmat arvasivat näiden liittyvän pahamaineiseen johtajatehtävärataan, jonka päivä-määrä lähestyi kuin kranaatti koh-dettaan.

Kyseessä oli johtajataitoja ja -val-miuksia raastavalla tavalla testaa-va spektaakkeli, josta kurssilais-ten tuli suoritua mahdollisimman hyvin toimintakykynsä puitteissa. Ihmiskehon hiertymälttiimmät osat lähes tulehdustilassa, maa-liin saapumisesta saatu jopa eufo-rinen tunne johti siihen, että koke-mus tuntui kaiken kaikkiaan pal-kitsevalta.

Kun koulutuksessa edellytetty tie-totaito oli saavutettu, siirryim-me soveltamaan näitä käytännös-sä. Kassunkurussa toimintaa saa-tiin sidottua todenmukaisempaan ympäristöön ja viimeistään harjoi-tuksen viimeisenä päivänä suori-tetut ensimmäiset kovapanosam-munnat herättivät sydämissämme sen niin kutsutun "heitinhonorin" (=aselajikunnia).

Vuosangassa toiminta vietiin vas-taavasti komppaniakokoon, jolloin teimme yhteistyötä onnistuneesti myös muiden tykistön AU-kurssin linjojen kanssa.

Iso kiitos kurssin läpiviennistä kuu-luu itseoikeutetusti kaikille koulut-tajille, apukouluttajille sekä kurssi-laisille, joiden panos loi tästä mat-kasta unohtumattoman kokemuk-sen.

Kainuun prikaati 2019 / Tykistön aliupseerikurssi / Kranaatinheitinjoukko / KAATR. 1/19

Tulenjohto - tähystäkää!

► oppilaskorpraalit Saku Pasanen ja Francisco Simarro.

Aliupseerikurssin ensimmäistä jaksoa on nyt kulunut 7 viikkoa. Johtajakoulutus on lähtenyt hyvällä sykkeellä käyntiin. Verrattuna P-kauteen aika on kulunut todella paljon nopeammin.

Aluksi jääkäripataljoonasta tykistörykmenttiin siirtyminen aiheutti pienen kulttuurishokin. Paljon pieniä asioita, mitkä pitää tehdä enemmän tai vähemmän eri tavalla, mutta ennen ensimmäisen viikon päättymistä tuntui tämä jo ikään kuin kodilta.

Ensimmäiset kolme viikkoa koostuivat pääosin vain oppitunneista ja kokeista. Paljon asiaa lyhyessä ajassa omaksuttavaksi, ehkä jopa enemmän mitä ennakkoon osasimme odottaakaan. Onneksi näitä samoja asioita on päästy harjoittelemaan käytännössäkin. Näin jälkepäin tajuaa, miten tärkeää näitä asioita on käydä läpi, sekä teoriassa että käytännössä.

Vajaan viikon mittaisessa ampuharjoituksessa, osa meistä pääsi jo johtamaan tulta raskaille kranaatinheittimille, harjoittelemaan eri tehtäviä tulenjohtoryhmän sisällä, sekä mittaamaan yöllä pimeässä metsässä. Kaiken tämän lisäksi pääsimme onneksi nautti-

maan lämpimästä keväturingosta. Hyvänä lisänä harjoitukseen oli järjestetty myös tulentehoesittely, jossa räjäyteltiin kaikenlaista telamiinoista lähtien.

6. viikolla pääsimme jälleen nauttimaan viiden vuorokauden ampuharjoituksesta Vuosangassa ja sen tarjoamista sääolosuhteista. Tässä harjoituksessa viimeisetkin tulenjohtoryhmät pääsivät johtamaan tulta, pääpiirteittäin ryhmät onnistuivat omissa tehtävissään mainiosti. Toki harjoiteltavaa on vielä paljon.

Hienointa tässä linjassa on ne ihmiset, joiden kanssa on päässyt toimimaan ja sitä kautta oppimaan. Kouluttajat sekä apukouluttajat ovat tehneet kovaa työtä meidän

kehittymisemme eteen. Jokainen oppilas on omalla persoonallaan ja motivaatiollaan tuottanut lisäarvoa tälle kokemukselle. Ryhmähenki, se on se juttu.

Nyt aliupseerikurssin ensimmäisen jakson viimeisen viikon viimeisenä päivänä saavutimme jonkin asteen välietapin. Osa oppilaista ylennettiin oppilaskorpraaleiksi, sekä osa alikersanteista kersanteiksi. Edessä on hieman pidempi pääsiäisloma, joka varmasti tulee tarpeeseen. Vielä jännitettävänä on RUK-paikat, joista on ollut käynnissä kova kilpailu koko aliupseerikurssin ajan.

Päällimmäisenä asiana tulenjohtolinjalta nostamme esiin ehdottomasti sen, että täällä todellakin pääsee näkemään sellaisia asioita mitä varmasti muualla ei. Kuvittele itsesi korkealle kukkulalle, kevätaurinko paistaa täydeltä taivaalta, ympärilläsi on aivan hiljaista.

Yhtäkkiä takavasemmalta kuuluu "ampuu" ja koko ryhmä toistaa sen. Hetkeä myöhemmin näet ja kuulet kun kranaatit alkavat pollyyttämään isänmaata. Ääni on kova ja näky vielä kovempi.

Ensimmäistä kertaa ei taatusti tule koskaan unohtamaan.

Kuva: Tuomas Kilponen

Tuliasemalinja - kerralla tuubiin

oppilaat Tiia Kinnunen
ja Riina Lämsä

Kun saimme tietää lähtevämme auvoisan peruskoulutuskauden jälkeen aliupseerikurssille 2.tuliasemapatteriin tuliasemalinjalle, oli monilla edellisen saapumiserän varusmiehillä kerrottavaa tuliasemalinjasta: kuinka rankkaa, "prikaatin aamuisinta" ja runtuista siellä on.

Kuinka menetämme sielumme ensimmäisen päivän jälkeen. Kuinka tykillä ampuminen tuntuu siltä kuin lyötäisiin lapiolla selkään.

Pienellä mortilla alkoivat totta kai puntit tutista, ja tuleva tuntui aivan hurjalta.

Muutto koitti pian ja heti saavuttamme tehtiin täysin selväksi, että nyt ollaan aivan eri maailmassa. Ja nimenomaan sillä mahtavalla tuliasemalinjalla, sitä ei voi kieltää. Arjen alettua rullaamaan uusilla säännöillä, löysimme itsemme motivoituneesta porukasta. Onneksi, sillä koulutus lähti sata lasissa käyntiin: kokeet, sulkeiset, mittaus, kartat, marssit sekä varsinkin tykkikoulutus vilisivät viik-

Kuva: Combat Camera

ko-ohjelmassa. Koulutus oli rakennettu siten, että ensin käytiin oppitunneilla runsaasti teoriaa ja sitten sovellettiin asioita käytännössä.

Alkoi korostua yksilön vastuu. Aikamääreet olivat sekunnin tarkkoja, liikkeet liitäviä ja nenä kirjassa yötä myöten. Onneksi kaikki olivat valmiina tukemaan toisiaan lähes epätoivoisilla hetkillä, vaikka hermot joskus kiristyivätkin. Ja kaikesta selvitettiin.

Tuliasemalinjassa on asennetta ja ääntä. Se kuullaan prikaatilla jo kaukaa marssittaessa Tykkipojan laulun tahtiin. Useat tällaiset perinteet jatkuvat saapumiserästä

toiseen, joiden mukana tulee myös ylpeys omasta linjasta.

Koulutushaaramerkki saatiin käyttöön, kun ensimmäisen kerran vedettiin vuorollaan 122H63 kenttähaupitsin kammesta kovan jysäyksen saattelemana. Ei aivan ehkä lapiolla selkään, mutta silti paineaalto oli lamauttava.

Myös fyysisiä osia koulutuksesta löytyy: kalusto on kuin tiiliskiviä valtavissa kahvattomissa laatikoissa tykin liikuttelusta puhumattaakaan. Ja aivan kaikki toiminta siivouspalvelusta tykillä toimimiseen tehdään täysillä, suorastaan raivolla.

Kaiken kaikkiaan tämä on ollut mieleenpainuva kokemus. Haluamme kiittää apukouluttajiamme kärsivällisyydestänne toistaa samoja asioita kymmenet kerrat, kun asiat eivät menneet kerralla tuubiin.

Muistamme lämmöllä vapaa-ajalla pidettyjä tuntien tukiopeuksia, kun halu oppia oli ilmiömäistä.

Erityiskiitokset myös linjankouluttajalle sekä linjanjohtajalle. He ovat jaksaneet kannustaa ja pitää huolen, että kenellekään ei jää epäselvyyksiä. Kuten linjanjohtajallamme on tapana motivoida: "Reippaus, se ei maksa mitään".

Kainuun prikaati 2019 / Tykistön aliupseerikurssi / Tuliasemalinja / KAITR 1/19

Viestilinja - ei määrä, vaan laatu!

oppilaat Enni Laitinen,
Peppi Junnula & Juuso Kumpula

Viestilinjan aliupseerikurssin alkua odoteltiin huolto-, esikunta- ja jääkärikomppanioiden sekä ensimmäisessä ja toisessa tuliasemapatterissa jalat tutisten. Toisissa tuleva kurssi aiheutti pelon sekaisia tunnelmia, kun taas toiset kuvailivat odottavansa jopa innolla.

Viestilinjan legenda sotkeutuneesta parikaapelista sekä loppumatomista asemanajoralleista kaikki varusmiesten korvissa.

Astellessa sisään toiseen tuliasemapatteriin raskaita reppuja selässä kantaen, pystyi helposti kuvittelemaan itsensä vetämässä kelaa upottavassa hangessa pitkin metsiä. Ensimmäisinä päivinä saimmekin jo useampaan otteeseen kuulla apukouluttajiltamme, kuinka "kelaa ei vedetä, vaan kaapeliyh-teyttä rakennetaan(!)".

Muuttaminen oli osalle kulttuurishokki, mutta talon tavoille opittua ja rytmiin totuttua, aloimme saada kiinni viestiyhteyksien salaisuuksista. Ensimmäinen asemanajoharjoitus Kätköslammen lähialueella yhdisti joukkoamme, koska se pisti koko linjan kovalle ja jokaisen työpanosta kaivattiin.

Harjoituksesta saimmekin hyvän opetuksen Kainuun tykistörykmentin ampumarjoitusta varten, jossa linjamme toimisi osana isompaa kokonaisuutta; tulipatteria, yhdessä tuliasemalinjan kanssa.

Vuosangan harjoitusta varten harjoittelimme ahkerasti komento- paikan perustamista. Tärkeintä on saada telta nopeasti johtamisvalmiiksi.

Olimme saaneet harjoitella puhelinten ja radioiden kuten LV-241 käyttöä kasarmioloissa, mutta vies-

tipäivystäjänä toimiminen toikin uuden lisämausteen tuttuun asiaan. Myös vikapartion toimenkuva kävi tutuksi, lähtiessämme kutsuhuudon kajahtaessa selvittämään viallisia yhteyksiä. Tämä kuitenkin opetti meidät rakentamaan ja testaamaan yhteydet huolellisesti.

Harjoituksesta haastavan teki myös unen sijaan vartiovuoroista koostuvat yömmet, jolloin olimme milloin kiertoparivartiossa, milloin kulunvalvonnassa tai kipinämikrona. Onneksi mieltämme virkisti sotkuauton vierailu harjoituksessa sekä keväinen sää - aurinko paistoi lähes kaiken aikaa.

AU-kurssin toiselta jaksolta odotamme mielenkiinnolla M15-konttiin perehtymistä. Lisähaastetta linjan arkeen tuo yhä pienenevä linjan koko, toisten lähtiessä heittopainon heiton päähän erikoisaliupseerikursseille 1. erilliseen autokomppaniaan ja toisten lähtiessä parikaapeliyhteyden päähän reserviupseerikouluun Haminaan.

Pientä kokoa paikkaa kuitenkin huoleton ja tiivis joukkomme, täynnä innokkaita "viestimumeja". Yhteishenki onkin viestilinjan suurin vahvuus tälläkin saapumiserällä.

Kuva: Miika Koskinen

Pioneerilinja: Vastuu kasvaa tehtävien myötä

► oppilas Niklas Lehtola & kapteeni Jari Pirttimaa

Sitä on kaikilla koko elämän. Peruskouluaikoina vastuu ei ollut kovin kummoista. Pystyi vielä elelemään vapain mielin. Jos vastuuta oli, se yleensä koski itseä tai koulua.

Yläasteella vastuu alkoi kuitenkin olla jo hieman omasta tulevaisuudesta. Opiskelulla tähdättiin opiskelupaikkaan, jolla tähdättiin hyviin ja mieluisiin töihin. Töillä taas tähdättiin hyvään tulevaisuuteen.

Armeijan ja koulun välissä täysi-ikäisenä, vastuu alkoi jo olla kohtalaista. Piti vastata omasta toimeentulosta. Yksinkertaisuudessaan ruoasta, sekä katosta päin päällä. Toki myös ihmissuhteista. Silti vastuu koski lähinnä itseä ja valinnat vaikuttivat karkeasti arvioiden vain omaan kohtaloon.

Armeijassa vastassa oli kantahenkilökuntaa, sekä jo puoli vuotta palvelleita varusmiehiä. Pikkuhiljaa varustus oli päällä muuta kuin siviilissä. Mukana alkoi olla tavaraa, joka usein painoi turhankin paljon. Mutta vielääkään vastuun paino harteilla ei tehnyt matkasta raskaampaa.

Sitten koitti aliupseerikurssi. Yhtäkkiä yksittäinen sotilas olikin vastuussa koko kurssin taistelijoista, heidän syömisestään, kulkemisestaan ja valmistautumisestaan tuleviin savotoihin. Siis porukasta, joka koostui yli kuudestakymmenestä yksittäisestä sotilaasta. Yhteensä varustusta oli metsässäkin mukana kymmenien tuhansien arvosta. Nyt vastuuta jo oli alkuun enemmän kuin tarpeeksi.

Toukokuun toisen viikon lopulla reserviupseereiksi lähti 17 miestä. Heidän vastuunsa tulee olemaan vielä toista luokkaa. Joukkueenjohtajalla on jo vastuuta, että

välinpitämättömyys ja huolimattomuus voivat aiheuttaa koko porukalle psyykkisen kärsimyksen lisäksi jopa fyysistä.

Armeijan jälkeen koittaa se niin paljon puhuttu ja odotettu aika, reservi-aika. Silloin vastuu taas menee oman elämäntilanteen mukaan. Toiset kantavat vastuun vain itsestään, asunnostaan ja työstään. Toisilla taas on lapsia. Toisilla yritys. Vastuu on reservissä "valittavissa". Jos ei ota vastuullista työtä, ei sitä myöskään tee. Jos ei ole lapsia, ei niistä tarvitse kantaa vastuuta.

Näin on ainakin niin kauan, kuin rauhan aika kestää. Toivottavasti vähintään niin pitkään, kuin aurinگون säteet yltävät maapallolle ja tuuli jaksaa puhaltaa.

Voi kuitenkin olla, että jonakin päivänä Suomen kesässä sataa veden ohella myös lyijyä. Talven öitä valaisee räiskyvät räjähdyskset. Haminan tuuli jää toiseksi, kun tykkien painealto lyö vastaan.

Sinä tuhoon tuomittuna päivänä jokainen olisi vastuussa Isänmaastaan. Jokainen olisi vastuussa omasta hengestään, kodistaan, perheestään, ystävistään, äidinkielistään, kulttuuristaan, sekä siitä kaikesta, mikä on saanut Suomen maailman onnellisimmaksi maaksi.

Kovemaksi vastuu ei enää voi muuttua. Ja valitettavasti, tähän on varauduttava, sillä historia toistaa itseään. Ja vaikka sanotaankin, että jälkiviisaus on paras viisaus, siitä tuskin sotatilanteessa olisi paljoa apua.

Kannetaan vastuu kunnialla loppuun. Rauhan aikana se vielä on kevyttä.

Pioneerikokelas opettaa jääkäriosastolle pohjamiinan asentamista ja virittämistä. Kuva: Tuomas Kilponen.

Musta lippu yhdistää

► oppilas Aleksis Nahkala

Peruskoulutuskauden lopulla vanhemman saapumiserän johtajat pelottelivat meitä, tulevia Pohjan pioneeripataljoonan aliupseerikurssin oppilaita erilaisilla kurssiin liittyvillä asioilla, kuten loputtomalla suluttamisella sekä pelottavilla kouluttajilla. Tähän mennessä ainakin omasta mielestäni kouluttajat ovat olleet varsin mukavia ja suluttamistakin on ollut yllättävän vähän – siihen toisaalta tulee varmasti muutospian koittavan aselajiharjoituksen myötä.

Hyppäys peruskoulutuskaudelta aliupseerikurssille toi mukanaan valtavasti lisää vastuuta, sillä kurssimme kuutta ryhmää eivät johda alikersantit tai kokelaat vaan meistä oppilaita valitut johtajat. Joka viikolle on omat ryhmänjohtajat ja varajohtajat sekä joukkueenjohtajana toimiva kurssin vanhin

ja varastovastaava. Vertaisjohtaminen on tuonut mukanaan välillä isoja haasteita mutta onneksi myös onnistumisen elämyksiä.

Alkuviikot tarjosivat valtavan teoriapläjäyksen aina johtamisesta räjäyttämiseen. Teoriaopetukseen liittyvät myös kokeet, joista ensimmäinen ei mennyt aivan putkeen kun 70 oppilaasta vain 10 pääsi läpi. Puolustukseemme täytyy sanoa, että meillä oli vain pari päivää aikaa lukea kyseiseen kokeeseen. Tästä viisastuneena ja sisuuntuneena suoritimme kuitenkin loput kokeet paremmalla menestyksellä.

Kurssimme pääteemoina on kuitenkin vallinnut virheistä oppiminen. "AUK:ssa saa vielä tehdä virheitä", kuten meille on sanottukin. Jos ja kun virheitä on sattunut ja niistä on annettu rakentavaa palautetta, olemme ottaneet opiksi. Alkuviikkojen sählääminen ja pienimuotoinen kaos on vai-

tunut varsin mallikkaisiin johtajasuorituksiin, ja nopeaan puolustukseen ryhtyminen metrisessä hangessa alkoi jo olla olosuhteisiin nähden nopeaa.

AUK 2:n alettua RUK-valinnat ja erikoistehtäviin valitut ovat jo selvillä. Haminaan lähtijät potkataan pois poikkeuksellisesti paria viikkoa normaalia myöhemmin ja me muut jääme innokkaana ja ehkä vähän pelonsekaisin tuntein odottamaan tulevaa, sillä luvassa on vielä pari harjoitusta sekä Tuska-marssina tunnettu loppumarssi.

On ollut mahtavaa seurata, kuinka omista palvelustovereista on P-kauden jälkeen kasvanut tulevia johtajia ja kuinka yhteishenkemme on voimistunut kurssin myötä. Oletan ja toivon, että yhteishenkemme jatkaa kasvamistaan ja tuo tullessaan lisää unohtumattomia kokemuksia ja muistoja, joita muistellaan vielä pitkään intin jälkeen - MUSTA LIPPU YHDISTÄÄ.

Pioneeri- ja jääkäriinjohtajien oppilaita harjoittelevat yhteydenottoa suluttamiseen liittyen. Kuva Miika Koskinen.

Huoltopalvelulinja - Jokaisen taistelijan toimintakyvyn ylläpitoa

oppilas Eeva Järvelä

Huhtikuun lopussa ja AUK2:n alussa 1. erilliseen autokomppaniaan saapui liuta uusia taistelijoita niin Rovaniemeltä kuin Sodankylästäkin, sekä muista Kainuun prikaatin yksiköistä, unohtamatta Onttolasta tulleita rajajääkäreitä. Uusi, sekalainen seurakunta lähti tutustumaan huoltopalvelun ihmeelliseen maailmaan ja kouluttautumaan huoltopalveluoliupseereiksi.

Hupa yllättää monipuolisuudellaan, sillä "superspadejen" hommat eivät rajoitu pelkästään aamupuuron keittämiseen, vaan vastualueellemme kuuluu muonituksen lisäksi vesihuolto, täydennykset, kenttähygieniat, kuljetukset, vaateusmateriaalin jako ja vaihtaminen. Poikkeusoloissa vastuullamme on lisäksi kenttäposti ja kaatuneiden huolto.

Kurssimme aloitettiin hankkimalla ensitöiksi meille kaikille hygieniapassit, mikä on välttämättömyys pakkaamattomien ja helposti pilaantuvien elintarvikkeiden kanssa työskennellessä.

Siviilissä ravintola-alalla sekä kokkina että tarjoilijana töitä tehneenä on mielenkiintoista siirtää oma osaaminen uuteen ympäristöön ja nähdä, miten ruuanlaitto onnistuu kenttäolosuhteissa. À la carte -ravintolan keittiön jälkeen itse kyhätystä tiskiteltassa keskelä pimeää metsää puoliltaöin ruokapönttöjen peseminen on asia, mikä ei ole vielä tullut omalla kohdalla vastaan.

Linjaltamme neljä oppilasta suorittivat AUK1:n aikana kuorma-autokortin. Harjoituksissa ajamme elintarvikkeita, muonaa ja täydennyk-

siä paikasta toiseen, sekä vedämme soppatykkiä Rasin perässä. Välillä kahden linjan yhdistäminen on ollut rankkaa ja vapaa-aika on ollut kortilla. Iltaisin on pitänyt yhtä aikaa yrittää peruuttaa Scaniaa kärryineen ruutuun, ja lukea teoriakokeisiin samalla kun on harjoitellut asemaanmenokäskyä ja jankannut tulialueen rajoja tupakavereille.

Pääsemme nopeasti harjoittelemaan varsinaisia poikkeusolojen tehtäviä jo normaalioloissa. Sotilas tarvitsee aina vettä ja ruokaa, sekä puhtaita vaatteita toimintakyvyn ylläpitämiseksi. Ihminen selviää ilman vettä 3-4 päivää ja viikkoja ilman ruokaa, mutta harvaa jaksaa sotia tyhjällä vatsalla.

Osa oppilaista aloitti linjan ristiriitaisin tunnelmin, mutta jo AUK2:n toisella viikolla fiilikset olivat paljon paremmat, kun saimme ensikosketuksen keittäjien tuleviin hommiin. Hyvä ryhmähenki on se, millä tämän linjan saa toimimaan, ja millä täällä jaksaa herätä aamuystä laittamaan muille ruokaa.

Linjamme olemassaoloa pidetään usein näkymättömänä itsestäänselvyytenä, vaikka vastuullamme on hyvin kriittinen osa ja yksi suurimmista vastuista tässä organisaatiossa.

Arvostakaamme siis hupa-akkoja ja -ukkoja!

Kuljetuslinja - Ilo irti intistä

oppilaat Lassi Klemetti & Jesse Siikaranta

Haluatko ottaa palvelusajastasi kaiken irti? Silloin yhtenä vaihtoehtona voisi olla yksi huollon aliupseerikurssin neljästä linjasta, kuljetuslinja.

Kuljetuslinjalta saat hyvät valmiudet johtajatehtäviin, rahanarvoiset BEC1EC-ajo-oikeudet sekä ammattipätevyyden siviiliin palveluksen päätyttyä. Sen lisäksi saat varmasti unohtumattoman palvelusajan hyvässä porukassa.

Aliupseerikurssin alku voi olla melko kiireellistä, kun muista yksiköistä muuttaa paljon uusia ihmisiä. Hektisyyttä lisää muihin linjoihin verrattuna se, että heti AUK1:n alusta lähtien kuljetuslinjalla pyörii muun koulutuksen lisäksi autokoulun teoria- ja ajotunteja.

AUK1:n päätyttyä, loput yhdeksän viikkoa AUK:sta kuljetuslinjalla keskitytään ajoneuvokoulutuksiin. Näihin lukeutuu esimerkiksi ajoneuvojen ketjuttamista ja hinaamista, kuorman sidonnan opettelua, renkaanvaihtoa ja ajamista maasto-olosuhteissa. Näiden koulutuksien lisäksi AUK:n aikana

ajetaan paljon vaihtelevissa olosuhteissa monilla erilaisilla kuorma-autoilla.

Koska kuorma-autot ovat suuria ja raskaita, tulee niiden kanssa toimissa muistaa olla erittäin varovainen. On siis tärkeää, että kuljettajat ovat saaneet vankan koulutuksen asioihin, jotta ajoneuvojen käsittely olisi mahdollisimman turvallista. Turvallisuuden lisäämiseksi ajoneuvojen kanssa toimitaan aina vähintään pareittain, jolloin kukaan ei jää yksin. Moottorialiupseereilla onkin siis paljon vastuuta johtajatehtävien lisäksi myös kuljetustehtäviin liittyvistä kalustosta ja

henkilöstöstä.

Kuljetuslinjalla, kuten muillakin huollon aliupseerikurssin linjoilla on pienen ryhmäkoon ansiosta tiivis yhteishenki. Sitä lisää kuljetuslinjalla se, että linja on AUK1:n alusta alkaen yhdessä 16 viikon ajan, joten tulet varmasti saamaan loppupalvelusajan, ellei jopa loppuelämän mittaisia kaverisuhteita.

Kavereilta on myös helppo kysyä apua pahan paikan tullen, sillä yleensä joukosta löytyy muutamia, joilta löytyy kokemusta kuljetusalalta siviilistä. Aiempi kokemus ei kuitenkaan ole mikään vaatimus, vaan kuljetuslinjalta saat koulutuksen kaikkeen tarpeelliseen.

Kurssin päättyessä linjalta valmistuu johtajia, joilla on hyvät valmiudet toimia erilaisissa johtamistehtävissä, sekä paljon ammattitaitoa kuljetustehtäviin ja ajoneuvoihin liittyen.

Moottorialiupseerilla on kotiutumisen jälkeen kallisarvoista kokemusta esimiestehtävissä toimimisesta ajo-oikeuden lisäksi. Nämä valmiudet avaavat ovia siviilipuolella vaikkapa uudelle ammatille. Kokonaisuutena huollon aliupseerikurssin kuljetuslinja on hyvä ja monipuolinen vaihtoehto suorittaa varusmiespalvelus.

Kunnossapitolinja - Aseenkäsittelyn moniosaajat

► oppilaat Julius Näätäsaari &
Teemu Lehikoinen

Kunnossapitoaliupseerikurssi, joka tunnetaan myös toiselta nimeltään aseseppäaliupseerikurssina, on hieman harvinaisempi aliupseerikurssi, joka järjestetään Kainuun prikaatin lisäksi ainakin Porin prikaatissa, Säkylin varuskunnassa.

Aseseppäaliupseereille koulutetaan valmiudet huoltaa ja tarkastaa miltei jokainen jalkaväen käytössä oleva asemalli. Asesepät työskentelevät aliupseerikurssin jälkeen pääosin taisteluvälinevarastolla aseiden ja muiden taisteluvälinemateriaalin parissa.

Mitä aseseppäaliupseerit konkreettisesti tekevät?

Aseseppäaliupseeri johtaa kunnossapitoryhmää, joka koostuu aseiden vianmäärittämisestä ja huoltamisesta suorittavista asesepistä. Asesepät ryhmänjohtajansa ohjauksessa huoltavat, tarkastavat ja tutustu-

vat aseiden mekanismeihin ja niin sanottuun sielunelämään enemmän kuin muut varusmiehet.

Aseet puretaan koneistoa myöten pieniin osiin, joka mahdollistaa aseiden perinpohjaisen tutkimuksen ja tulkitsemisen mitä aseessa oikeasti tapahtuu esimerkiksi laukaisu-tilanteissa.

Millainen on aseseppäaliupseerin koulutus?

Aamu alkaa yleensä siirtymisellä omille työpisteille eli meidän Kainuun prikaatissa palvelevien osalta varuskunnan korjaamon tiloihin, jossa jokaisella oppilaalla on oma työpöytä ja työvälineet.

Aseet ja aiheet vaihtelevat pari kertaa viikossa ja jokaisen viikon päätteeksi on koe viikolla käsitellyistä aiheista. Päivä päättyy kello 16-17 aikoihin. Yleensä päätämme päivämme liikuntakoulutuksella, sillä työmme on suurimmaksi osaksi ruuvipenkissä kiinni olevan aseiden käsittelyä ja aivonystyröiden kovaa hieromista.

Harjoituksissa pidämme yllä kunnossapitopaikkaa eli korjaamo. Aseiden käsittelyn osalta tehtävämme eivät niinkään eroa siitä, mitä kasarmilla teemme normaalisti. Kurssin huipennus tapahtuu toisessa ampumaharjoituksessa kesäkuun puolessavälissä eli miltei kurssin lopussa, jolloin pääsemme ampumaan kaikilla aseilla, joihin tutustuimme kurssin aikana.

Miksi aseseppäaliupseeriksi?

Tekemämme tehtävät ovat hyvin mielenkiintoisia, ainutlaatuisia ja haluttuja. Harva varusmies pääsee tutustumaan tai edes näkemään yhtä monta asetta kuin asesepät.

Jos tykkäät touhuta mekaniikan parissa, etkä kaihda sisällä työskentelyä on aseseppäaliupseerin koulutus juuri oikea valinta. Koulutuksesta saa oivat valmiudet työskennellä aseiden töitä myös siviilissä, kun reservin aurinko joskus nousee näiden lukuisen aamujen tultua päätökseen.

Lääkintälinja - kanyyleista kiristyssteisiin

► oppilaat Emma Kola &
Miika Anttila

Oppilaat ympäri Suomen valmistautuvat kurssin ensimmäistä oppituntia varten. On AUK2-kurssin ensimmäinen viikko ja oppitunnilla syvennytään jo lääkintälinjan ydinasioihin.

Suuri määrä teoriaa ja makaaberit kuvat sotavammoista hätkähdyttävät monia, mutta eivät lannista määrätietoista ja motivoitunutta joukkoa, joka on täällä, tänä päivänä, koska he haluavat auttaa.

Lääkintätehtävien moniosaajat

Lääkintälinja on yksi huollon aliupseerikurssin neljästä linjahaarasta. Kurssilla pureudumme ensiavun perusteisiin, ihmisen rakentamiseen ja erityisesti kenttälääkintään. Kurssi on sekä teoreettista, että käytännön harjoittelujen osalta hyvin tiivis paketti.

Yhdeksässä viikossa tulevat lääkäntäaliupseerit omaksuvat valtavan määrän tietoa jota tarvitaan lääkinnän tehtävissä, aina taisteluensiavusta kanylointiin, suojelulääkintään sekä moniin muihinkin

tehtäviin. Rajalta tulevat sissit saavat vielä enemmän omaksuttavaa, koska heitä koskee tämän kaiken lisäksi vielä heidän aselajiin liittyvä kenttälääkintä.

Harjoituksia on kurssilla huomattavasti, joiden perusideana on pitkälti ensihoitopaikan ylläpito ja potilaanhoitamistehtävät, sekä kaikki muu lääkinnän toiminta ja sen johtaminen.

Kurssin jälkeen osaammekin tehdä kattavan taisteluensiavun haavoitutumistilanteessa välineellä kuin välineellä.

Auttajia ympäri valtakuntaa

Kurssillemme tulee ympäri Suomea motivoituneita taistelijoita niin

Ivalosta, Onttolasta, Rovaniemeltä, Sodankylästä kuin myös kultaisesta Kajaanistakin. Vaikka tulemekin useammasta prikaatista ja vielä useammasta yksiköstä, meitä yhdistää selvästi tarve auttaa, valtava motivaatio oppia uutta, sekä ihmisläheisyys.

Monet meistä ovat myös siviilissä sosiaalialalla töissä, mikä helpottaa uuden omaksumista sekä yhdistää joukkoa.

Joukossamme on tokikin myös taistelijoita aivan erilaisista siviiliammateista ja lähtökohdista mukana, mutta se ei ole selvästikään näyttänyt haittaavan menoamme, sillä jokainen on suurella tarmolla pusertanut menemään koulutuksessa, ajoittain myös hyödyntäen omia taitojaan ja tietojään alan ulkopuolelta.

Hyötyä siviiliin ovat ea1- ja ea2-kortit ja mahdollisesti myös C-ajolupa ammattipätevyyksineen. Siviilissä arvostetaan sosiaali- ja terveysalalla myös kovasti kyseistä koulutusta, opiskelu ja työt alalle saavat siis hyvän pohjan kurssiltamme.

Vaikka linjakoulutuksemme onkin vasta alussa, jääme ilolla odottamaan, mitä kurssi haasteineen ja harjoituksineen tuo vielä tullessaan!

Sotilaspoliisilinjan käynnistäminen - hyödyt ja haasteet

► kapteeni Eero Leinonen
komppanian päällikkö

Kuluneen kevään aikana olemme ottaneet merkittävän askeleen pataljoonamme aliupseerikoulutuksen kehittämisessä. Sotilaspoliisilinja perustettiin viestin aliupseerikurssille. Tämä luo meille erinomaiset mahdollisuudet kehittää yhteistoimintaa esikunta- ja viestikomppanian sisällä jo aliupseerikurssilta alkaen. Aikaisemmin sotilaspoliisit ovat harjoitelleet toimintaa EVK:n kokonaisuudessa vasta E-kauden lopulla. Tämä on luonut aikaisemmin haasteita yhteistoiminnassa. Johtajat eivät ole tunteneet toisiaan, taktiikka on ollut epäselvää ja ymmärrys toisen koulutuksesta on ollut hataralla pohjalla.

Haasteet kurssille

Uuden linjan perustaminen on aina haastavaa. Linjan tavoitteiden on oltava päivänselvät. Kaluston määrä ja sen saatavuus on laskeettava huolellisesti. Harjoituksille on asetettava selkeät tavoitteet.

Mitä tämän harjoituksen jälkeen oppilaiden tulee osata?

Tavoitteissa on muistettava, ettei AUK ole uusi miehistökurssi. Koulutamme oppilaista johtajia, emme miehistöä. Apukouluttajien on omaksuttava uudet toimintatavat ja unohdettava vanhat. Komppanian sääntöjen on oltava samat kaikille.

Tämä on onnistunut ongelmitta. Sotilaspoliisilinjan apukouluttajat ja oppilaat ovat löytäneet paikkansa kurssilaisten joukosta. Ammattitaitoisten kouluttajien avulla olemme hioneet linjan koulutustavoitteita. Olemme näin luoneet vahvan pohjan syksyä varten.

Hyötyä tulevaisuuteen

Sotilaspoliisiryhmillä on taisteluosastossa useita haastavia tehtäviä. Ryhmät mm. suojaavat komentajaa etulinjassa, tarkastavat komentopaikkojen ryhmitysalueita ja suojaavat niiden siirtoja. Kaikki tehtävä vaativat saumatonta yhteistyötä yli joukkuerajojen. Tämän yhteistyön siemenet voi-

daan nyt kylvää jo oppilasaikana. Tavoitteena on kehittää tulevien johtajien ymmärrystä kokonaisuudesta ja muiden tehtävistä. Tämän on oltava kaksisuuntaista ja vaatii oikeaa asennetta toimintaan kaikilta tasoilta.

Toivottavasti pystymme syksyllä suunnittelemaan koulutuksia yli linjarajojen. Kaikilla linjoilla on omat vahvuusalueensa ja meidän tulisi hyödyntää ne tehokkaammin.

Yhdessä tavoitteeseen

Kannustan oppilaitamme ja myös kaikkia sotilaita tehtävästä riippumatta olemaan ennakkoluulottomia. Menkää rohkeasti kysymään: mikä on sinun tehtäväsi ja voimmeko tukea toisiamme?

Omasta tehtävästä pitää olla ylpeä, terve kilpailu on vain hyväksi. Aikuinen ihminen kuitenkin osaa arvostaa myös muiden osuutta yhteisen tavoitteen saavuttamiseksi.

Tavoite meillä kaikilla on kuitenkin sama. Se on taistelun voittaminen.

Hallintalinjan oppilaiden kuulumisia

► oppilas Olli Martikainen

Hallintalinjalla opetellaan toimimaan hallintajoukkueessa, jonka tehtävänä on taisteluosaston viestijärjestelmän suunnitteleminen ja sen toiminnan valvominen. Viestin toimiva ja turvallinen kulkeminen taisteluosaston eri toimijoiden välillä on erittäin tärkeää. Hallintajoukkueen tehtävät ovat teknisiä, minä vuoksi tieto- ja radiotekniikan tuntemus on eduksi hallinnan tehtäviin hakeutussa.

Hallintalinjalle aliupseerioppilaat valittiin 1/19-saapumiserällä jo aliupseerikurssi 1:n aikana. Aiemmin hallinnan aliupseeri- ja reserviupseerioppilaat on valittu vasta aliupseerikurssi 2:n aikana. Muutoksen taustalla on tarve saada hallintalinjan oppilaat aiemmin hallin-

nalle erityisten tehtävien pariin ja näin parantaa hallintajoukkueen osaamisen tasoa.

Se, että armeijassa tulisi toimeen ilman lukemista ja kirjoittamista, ei päde viestiaselajissa, ei ainkaan hallintalinjalla. Muistiinpanojen tekeminen on erittäin tärkeää, koska opeteltavia yksityiskohtia on paljon. Suurin valhe, mitä itselleen voi kertoa on "ei tarvitse kirjoittaa, koska kyllähän tuon muistaa." Pienenä yllätyksenä tuli myös se, kuinka paljon hallintalinjalla työkennellä tietokoneen avulla.

Tähän mennessä 1/19-saapumiserän hallinnan oppilaat ovat tutustuneet esimerkiksi viestiasemien toimintaan ja alustavasti perehtyneet hallinnan tehtäväkenttään, kuten hallinta-aseman perustamiseen tai viestiverkon suunnitteluun. Olemme tutustu-

neet erilaisiin viestinvälityslaitteisiin, kuten esimerkiksi kenttäradio LV241:n käyttöön ja taktisen reitittimen sielunelämään.

Hallintalinja on vahvuudeltaan varsin pieni. Vähän yli kymmenen oppilasta ja muutamia kuljettajia, joten kaikki oppivat tuntemaan toisensa varsin nopeasti ja porukka hitsautuu hyvin yhteen.

Hamina on tuttu paikka usealle hallintajoukkueen johtajalle. Verrattain moni hallintalinjan oppilas nimittäin valitaan reserviupseerikouluun, jossa kartutetaan niin joukkueen johtamisen kuin aselajiosaamisen taitoja. Joukkueenjohdajan tehtävät ovat sinänsä rauhan aikana helppoja, koska hallintalinjan väkeä on vain reilun kahden tuvallisen verran. Sodan aikana luonnollisesti jonkin verran enemmän.

Viestin on pitänyt kulkea ennenkin. Viestiasematoimintaa jatkosodan aikana. Lähde: SA-kuva.

Aliupseerikurssin alku

oppilas Waltteri Savela

Moni on varmaan ennen armeijaan astumista kuulut tuon turhankin tutun lausahduksen "ei armeijassa tarvitse ajatella mitään, teet niin kuin sanotaan". P-kaudella lause kyllä voi pitää paikkansa, mutta siirrytämme aliupseerikurssille 2. viestikomppaniaan komentopaikkalinjalle, alkoi ääni kellossa muuttua jo ensimmäisinä päivinä, kun vastuuta alettiin jakaa myös meille.

Alun kankeuden jälkeen alkoivat asiat kuitenkin sujua ja huomasimme, että yksiin sotilaan tärkeimmistä välineistä kuuluu kynä ja paperi. Mieleenpainuvimmat hetket aliupseerikurssilta ovat tähän mennessä olleet ehdottomasti niin sanottu "kelojen yö" sekä linjaharjoitus.

Kelojen yö

Kelojen yöstä oli kuullut jo P-kauden ensimmäisten viikkojen aikana alikersattiemme suusta. Ajattelim-

me, että tuo muutaman kilometrin pituinen parikaapeli rakennetaan muutamassa tunnissa ja pääsisimme jo illaksi takaisin kasarmille.

Noin 20 tunnin parikaapelin rakennuksen ja lisätehtävien suorittamisen jälkeen muistimme nuo puheet ja ryhmämme kanssa nauroimmekin näille ajatuksille punkan pehmeistä patjoista.

Vaikka itse harjoitus oli rankka ja vaativa, taukopaikoilla muita tavatessamme oli kaikilla kuitenkin halu suorittaa tehtävä loppuun eikä kukaan olisi halunnut keskeyttää, vaikka varmasti jokais-ta väsytti.

Lopulta aamupäivästä päästyämme kasarmille oli joukko väsynyt ja kipeä, mutta oman kestävyden niin fyysisesti kuin henkisesti testaaminen sekä onnistumisen tunne olivat helposti sen arvoista.

Linjaharjoitus

Linjaharjoituksessa opettelimme johtamaan peruskoulutuskauden

leirillä opetettavia asioita, ihan tel-tan pystytyksestä puolustusasemi-en rakentamiseen. Olosuhteet olivat jo paljon helpommat pakkasen puolesta verrattuna P-kauden leiriin, mutta yön et jäivät aika paljon vähempiin tuntilukuihin pie-nen osallistujamäärän vuoksi sekä tukikohtapalvelua oli enemmän.

Toisen vähännukutun yön jälkeen harjoittelimme vielä komento-paikan puolustusta, johon kuului ilmatorjuntakiväärin miehitystä, miinoitteet sekä kulunvalvontatapaikan ylläpito puolustusasemi-en lisäksi.

Raskaimpiin tehtäviin kuului leirin aikana varamiinoitteet, jotka toimeenpantiin kahdella taistelija-la. Neljä telamiinaa käsissä hidasti aika paljon umpihangessa etene-mistä, varsinkin kun niiden paikka oli noin 500 metrin päässä puolustusasemista. Näitten kokemuksen pohjalta onkin hyvä lähteä kohti tulevia haasteita.

Sissihavinaa Kainuusta Onttolaan

► oppilaat Sakari Höykinpuro & Oona Tamminen

Moni on saattanut kuulla suhteellisen tuntemattomat termit radisti tai siradi. Näillä kutsumanimillä tarkoitetaan Puolustusvoimien kouluttamia sissiradisteja.

Sissiradisti on tiedustelija, joka on kykenevä viestitykseen erilaisilla radiokalustoilla ja taitaa sähköttämisen eli morsetuksen katoavaisen taidon. Kaikki radistit saavat aliupseerikoulutuksen, eli koulutus kestää vuoden.

Sissiradistiksi – 347

Radistikoulutus oli ennestään usealle saapumiserämme alokkaalle lähes täysin vieras käsite. Moni kuitenkin osallistui valintatestiin kuultuaan koulutuksesta. Valintatesti sisälsi mm. sähkötyksen vastaanottamista. Kainuun prikaatin radistikoulutukseen valitaan joka saapumiserästä varusmiehiä Onttolasta ja Kainuusta.

Koulutus alkoi vahvalla teoriakoulutuksella, jossa tutustuttiin radiokalustoihin sekä sähkötykseen

Koulutusta motivoi rästiviikonloppujen uhka. Kun aliupseerikurssi etenee, radistien taitoja harjoitetaan käytännönläheisemmin maastossa.

Lopun puolen vuoden ajaksi suurin osa radisteista siirtyy Onttolaan jatkamaan tiedustelukoulutusta.

Maastoon – Mars!

Mieleenpainuvin kokemus radistikoulutuksesta on ollut AUK 1:n huipentuma, kolmen päivän mittainen selviytymisharjoitus. Meidät jaettiin partioihin ja pudotettiin keskelle metsää suksien, ahkioiden, radioiden ja rinkkojen kera. Oma sijainti tuli ilmoittaa tietyin väliajoin.

Suunnistettuumme käskettyyn pisteeseen, saimme radion välityksellä uudet ohjeet ja seuraavan rastin sijainnin. Harjoituksen aikana kaikki pääsivät suorittamaan annettua

tehtävää ryhmässä, mikä parantaa taitoa yhteistyössä toimimiseen tiukan paikan tullen.

Loppujen lopuksi selviytymisharjoitus jäi suurimmalle osalle radisteista positiivisena muistona mieleen.

Tiedustelutietoja – kuuluuko?

Tiedustelu on vihollisen liikkeiden tarkastelua ja tiedon eteenpäin välitystä, jota varten tarvitaan viestiyhteyksiä sekä niiden hyödyntämistä taitava radisti. Yhteyksiä on kuitenkin mahdollista häiritä tai ne voivat olla heikkoja. Sähköttäminen onkin luotettavampi tapa saada viesti perille satojen kilometrien päähän toisin, kuin esimerkiksi puhelälähetys, joka on huomattavasti häiriöherkempi.

Sähkötystä ei kuitenkaan käytetä pääsääntöisesti, koska viestin sisältö muuttuu herkästi virheellisen lähetyksen tai vastaanottamisen johdosta. Sähköttäminen on kuitenkin tärkeä taito ja yksi niistä erikoispiireistä, mitkä erottavat sissiradistin muista viestimiehistä.

Sotilaspoliisilinja – ”Temppuja teräviä”

► *aliupseerioppilas Jenna Kari*

Sotilaspoliiseilta vaaditaan hyvää fyysistä ja psyykkistä kuntoa. Tämän vuoksi sotilaspoliiseiksi pyrkiville järjestetään erilliset testit. Testit olivat fyysisesti raskaat, mutta vanhemmalta saapumiserältä huokuva kannustus antoi voimaa ainakin omaan suorittamiseen.

Sotilaspoliisien aliupseerikurssi on nyt ensimmäistä kertaa Rovaniemen sijasta Kajaanissa. Ennen aliupseerikurssin alkua meillä kaikilla oli tietynlainen käsitys tulevasta. Meitä peloteltiin, että tuleva kurssi tulisi olemaan hyvin rankka niin fyysisesti, kuin henkisestikin. Monen johtajakoulutukseen haluavan mieli muuttuikin vielä juuri ennen valintoja, kun pääsimme tutustumaan miehistön tehtäviin tarkemmin.

Meistä onnistuttiin kuitenkin valitsemaan motivoitunut joukko tulevia johtajia.

Rauhanajan tehtäviimme kuuluu sotilaskohteiden turvallisuusvalvonta ja järjestyksen ylläpito sekä virka-aputehtävät. Olemme päässeet tekemään kouluttajamme sanojen mukaan paljon ”temppuja teräviä”: opettelemaan erilaisia voimankäyttökeinoja ja harjoittelemaan muun muassa laskeutumista, vaarallisen henkilön kiinniottoa sekä rakennusten tarkastamista ja vyöryttämistä.

Joukossamme on turvallisuusalalta valmistuneita ja tulevaisuudessa poliiseiksi pyrkiviä, joten motivaatio tämän tyyliin tehtäviin on korkea. Yleinen käsitys on, että sotilaspoliisit harjoittelevat maastossa muita aselajeja vähemmän, mutta tuleva viiden viikon harjoitusputki

todistaa muuta. Harjoituksissa tärkein tehtävämme on kohteensuojaus.

Linjamme kouluttajat ja apukouluttajat ovat ammattitaitoisia ja tavoitteet ovat selkeät. Koulutus tapahtuu aina nousujohteisesti ja virheet hyväksytään, kunhan niistä opitaan. Fyysisesti raskaat koulutukset ovat kehittäneet koko linjan kuntoa ja luonnetta. Hyvät suoritukset huomataan ja palaute on sen mukaista niin kouluttajilta kuin vertaisiltakin.

Linjamme vahvuus on, että olemme yhtenäinen ja tiivis ryhmä. Kahdeksan viikon aikana olemme oppineet tuntemaan toistemme vahvuudet ja heikkoudet. Osaamme toimia hyvin ryhmänä, mikä on näkynyt erilaisissa harjoituksissa ja kilpailuissa.

Vaikka olemme kaikki erilaisia persoonia, olemme hitsautuneet hyvin yhteen. Yhteishenki on aina ollut sotilaspoliisien vahvuus ja se on yksi tärkeimmistä syistä miksi itse hain sotilaspoliisiksi.

”Kolmonen santsaa”

► oppilaaat Lotta Rättyä,
Roosa Rautio & Veera Mäkelä

Viestilinjaa kohtaan on ennakkoluuloja. Parikaapelin rakentaminen voi kuulostaa helpolta. Se muuttuu haasteelliseksi suksen irrotessa matkalla, kun takana on useampi kilometri kaapelia ja edessä useita kilometrejä pimeää metsää.

On eri asia lukea maston perustamisesta, kuin olla mukana nostamassa kallista materiaalia korkealle ja samalla luottaa muiden tekemän oman osansa huolellisesti.

”Nelonen löysää kaksikymmentä, kakkonen kiristää!” Näitä komentoja tulemme tarvitsemaan. Koulutuksessa pääpaino on viestiaseman perustaminen, sen viestiyhteydet, suojaaminen ja ylläpito. Kalustoa on paljon. Siitä huolehtiminen vaatii tarkkuutta. Johtajalla on suuri vastuu kalustosta ja asemasta.

Täysivahvuinen viestiryhmä on vahvuudeltaan kuusi taistelijaa. Näistä yksi on ryhmänjohtaja ja yksi kuljettaja. Viestiasemalla on siis paljon työtä, vähän henkilöitä. Tämän vuoksi toiminnassa korostuu nopeus. Tukikohtapalvelun voimme aloittaa johtamisvalmiuden jälkeen. Edessämme oleva usean viikon pituinen harjoitusputki vaatii varautumista univajeeseen.

Maston perustamisessa korostuvat johtajuus ja hyvä ryhmähenki. Ryhmänjohtajan on oltava tilanteen tasalla ja annettava jatkuvasti käskyjä. Haastetta lisäävät talvella lumi ja jää. Niiden takia maalevyn ja kiilojen hakkaaminen maahan vei suurimman osa maston pystyttämiseen varatusta ajasta. Lisäksi 24 metriä korkea masto täytyy saada täysin suoraan. Muuten masto kaatuu mastossa olevien antennien aiheuttaman painon vuoksi.

Mastotyön lisäksi olemme harjoitelleet parikaapelin rakentamista yli 30 tuntia kestäneessä parikaapeliharjoituksessa. Harjoitus oli fyysisesti ja henkisesti raskas. Väsymys alkoi näkyä kaikissa yön edessä. Ryhmähengellä oli suuri vaikutus joukon ilmapiiriin muodostumisessa. Huono ilmapiiri söi motivaatiota tehtävään ja hyvä ilmapiiri lisäsi yrittämisen halua. Se auttoi jaksamaan loppuun saakka.

Viestiasemalinjalla olemme päässeet tekemään paljon sellaista mitä ei muuten olisi tullut tehtyä. Vaikka koulutuksessa on painotettu tekniikkaa viestijärjestelmien

uudistumisen myötä, olemme harjoitelleet myös taistelutekniikkaa.

Olemme hyvässä asemassa koulutuksen tason suhteen, sillä linjamme kouluttajat ovat olleet innostavia ja motivoivia. Koulutuksemme on ollut laadukasta pätevien kouluttajiemme ansiosta ja uutta asiaa on tullut opittua runsaasti. Pienistä asioista riippuu kriittisen tärkeä viestiyhteys. Yhteys, joka mahdollistaa yhtenäisen sotimisen.

Viestiasemalinja muodostuu tärkeäksi osaksi isoa kokonaisuutta. Kokonaisuus ei toimi, jos paloja ottaa pois.

Jalkaväkijohtajaksi

► kapteeni *Timo Suomalainen*
Yksikön varapäälikkö

Jalkaväen aliupseerikurssi 119 toteutettiin 3. jääkärikompaniassa. Kurssilla koulutettiin johtajia tiedustelu-, jääkäri- ja panssarintorjuntajoukkoihin. Kurssin alussa oppilaille luotiin teoria-pohja johtamiseen, jonka jälkeen jokainen sai omalla vuorollansa toimia eri johtajatehtävissä ja harjaantua johtamisessa.

Kurssin ensimmäisen vaiheen koulutus huipentui taistelu- ja ampu-maharjoituksissa, joissa oppilaat pääsivät testaamaan oppimiaan taitoja, niin taistelutekniikan kuin johtamisenkin osalta.

Aliupseerikurssin toisen vaiheen aikana oppilaat syventyivät johtamisen teoriaopintojen myötä ihmisten johtamiseen taistelussa. Lisäksi oppilaat harjaantuivat koulutusten järjestämisessä ja niiden pitämisessä.

Käytännön johtamisessa edettiin partion johtamisesta ryhmän johtamiseen joukkueen osana kaikissa eri taistelulajeissa. Kurssin toi-

sen vaiheen harjoituksissa oppilaat pääsivät testaamaan taitojaan ja kykyjään johtaessaan joukkoaan haastavissa taistelutehtävissä.

Kurssin lähestyessä loppuaan kouluttajat astuivat tietoisesti hieman taka-alalle ja antoivat oppilaiden itsenäisemmin toteuttaa omia taistelusuunnitelmia sekä harjaantua johtajina.

Valmistuneet johtajat

Onnittelen teitä jalkaväen aliupseerikurssin suorittamisesta. Kantakaa ylpeydellä ansaisemianne arvomerkkejä ja koulutushaaratunnuksia. Kurssin aikana teille on koulutettu perusteet ihmisten johtamisesta ja taistelujohtajana toimimisesta. Keskeisin vaihe johtajaksi kasvamisessanne alkaa seuraavan palveluserän palvelukseen astumisen myötä.

Johtajakauttanne varten haluan muistuttaa teitä muutamasta keskeisestä sotilasjohtajuuteen liittyvästä asiasta, jotka haluan teidän iskostavan omiin ja tulevien alaisenne mieliin.

Tehtävän täyttäminen: sotilaan ensisijainen velvollisuus on täyttää esimiehen hänellä antama tehtävä parhaan kykynsä mukaisesti.

Esimerkki: suomalaisia johdetaan esimerkillä ja edestä, niin päivit-
täisessä koulutuksessa kuin mur-
tokohtaan iskettäessä.

Arvostus ja luottamus: arvostakaa sekä kunnioittakaa alaisianne yksilöinä ja toimikaa sen mukaisesti. Kerran menetettyänne alaisenne luottamuksen on sitä lähes mahdotonta saada takaisin.

Voittaminen: pohjimmiltaan sodassa on kysymys vastustajan voittamisesta. Teidän täytyy opettaa itsenne ja alaisenne halua-
maan voittoa enemmän kuin vastustaja.

Viimeiseksi, haluan vielä toivottaa menestystä alkavalle johtajakaudelle. Muistakaa, että johtajaksi ei kasveta yhdessä yössä, vaan johtajaksi kasvaminen on elinikäinen prosessi.

Jääkäri linja - "Me henki"

oppilas Matleena Laakso

Aliupseerikurssin ensimmäinen jakso alkaa olla taputeltu. Arki on rutinoitunut ja talvikin alkaa olla selätetty.

Jokainen on päässyt harjaantumaan tähän mennessä erilaisissa johtajatehtävissä ja saanut vastuuta päivänohjelmista ja aikatauluista. Tehtävinä on ollut mm. ryhmän- ja joukkueenjohtajaa sekä sulkeisten pitoa.

Johtamista on myös harjoitettu metsässä harjoituksissa, niin telan pystytyksessä, kuin suurempana kokonaisuutena ryhmänjohtajana hyökkäys- ja puolustusharjoittelussa.

Harjoitukseen oman haasteen on tuonut väsymys ja nälkä. Hankalakulkuinen maasto paksun lumihangan takia on tehnyt harjoituksesta fyysisesti raskaita. Tämä on mitannut ryhmähenkeä ja sen toimivuutta.

Jokainen on varmasti oppinut itsensä hieman johtamisharjoitusten

myötä ja huomannut kuinka oman haasteen tuo samanvertaisten ja tupakavereiden käskyttäminen.

Nyt osa lähtee kohti Haminaa kouluttautumaan joukkueenjohtajaksi. Me loput jäämme tänne aliupseerikurssin toiselle osalle, meistä tehdään ryhmänjohtajia.

Ennen kuin uudet alokaat saapuvat ja olemme saaneet riittävän pohjan toimiaksemme hyvinä joh-

tajina heille, harjoitteleme vielä. Nyt vain harjoitteleme hieman erilaisesta näkökulmasta, kun 2/18 johtajat toimivat meille ryhmänjohtajina harjoituksissa.

Näemme ja opimme jääkärijoukkueen toiminnan kokonaisuutena. Kasarmilla kuitenkin pyörivät viikoittain vaihtuvat johtamissuoritukset, jotka yhtälailla kuin aliupseerikurssin ensimmäisellä osalla, ovat arvioitavia suorituksia.

“Laukaise kun valmis”

alikersantti Mikko Luopajarvi
lentotiedustelulinja

O n vuoden 2018 lokakuun loppu. Saapumiserän 218 tuoreet lentotiedustelijat saapuvat Porin prikaatissa suoritetun AUK 1:n jälkeen takaisin kotijoukko-osastoon Kainuun prikaatiin. Oppilaat lähtivät Porin prikaatin Niinisalon varuskuntaan peruskoulutuskauden lopulla hankkimaan teoriakoulutuksen Orbiter 2B -minilennokkijärjestelmään.

Nyt he palaavat teorian tietoja, kahden järjestelmän mekaanikonlisenssiä sekä ryhmässä suurta ylpeyttä herättävää sissihavua rikkaampina takaisin “kotiin” samalla kun yksi ryhmänjohtajaksi valikoitunut oppilas siirtyy Haminaan suorittamaan tiedustelutulenjohto-reserviupseerikurssia.

AUK 2:n seuraavan yhdeksän viikon tavoitteena on lennätuskoulutusohjelman toteuttaminen ja lennättäjille lisenssien hankkiminen. Teorian tietojen soveltaminen käytännössä ja ryhmän valmistaminen Valmiusyksikön valmiusjaksoa varten.

Aliupseerikurssin aikana lentotiedustelulinjan kokoonpanoon kuuluu viisi lennättäjää, jotka vastaavat tehtävän suorittamisesta lennokilla ja joista yhdestä myöhemmin valitaan ryhmän varajohtaja, kaksi järjestelmämekaanikkoa, jotka vastaavat lentolaitteiden ylläpidosta ja lennokin laukaisusta sekä C-kuljettaja, joka vastaa ryhmän kalustolle varatun maastokuormauton kuljettamisesta.

AUK 2 alkoi 2. jääkärikomppanian tiedustelujoukkueen kanssa suoritettavalla Kainuun jääkäripataljoonan E-kauden ampumarjoituksella, joka toimi hyvänä herättelynä Niinisalon teoriapainotteisemman koulutuksen jälkeen. Ampumarjoituksen jälkeen linjan koulutuksen pääpaino siirtyi lennätuskoulutukseen.

Lennätuskoulutuksen lisäksi lentotiedustelulinjan koulutus sisältää muita ryhmän toimintaa palvelevia koulutuksia, kuten esimerkiksi: viestiväline- ja tunnistuskoulutusta, tehtävän suunnittelua ja taktiikkaa, lennokkiryhmän ryhmittymistä,

sekä partio- ja tähystystiedustelua. Lisäksi hyvänä bonuksena koulutuksessa toimi esimerkiksi sovelletut ammunnat punapiste-tähtäimillä. Koulutuksessa siis riitti haastetta ja monipuolisuutta jokaiselle palveluspäivälle.

Aliupseerikurssiin sisältyvät teoriaopinnot ryhmä suoritti 3. jääkärikomppaniassa sijaitsevan jalkaväen aliupseerikurssin mukana.

AUK 2 päättyi valmiusyksikön Ryske-harjoitukseen Rovajärvellä, jossa ryhmä pääsi ensimmäistä kertaa toteamaan lennätyskoulutuksella saamiensa tiedustelutietojen tärkeyden osana Valmiusyksikön taistelua. Harjoituksessa lisäksi päästiin toimimaan panssarivaunujen kanssa ja saatiin mieleenpainuva hekkokoulutus NH90-kalustolla.

Harjoituksen päätteeksi oppilaat saivat valmiusyksikkötunnukset ja siirtyivät osaksi uutta pohjoisen Valmiusyksikköä. AUK päättyi virallisesti 20. päivänä joulukuuta 2018 jolloin Kainuun jääkäripataljoonan komentaja ylensi ryhmän oppilaat alikersanteiksi.

”Vain osuma ratkaisee”

oppilas Riku Laitinen
Panssarintorjuntalinja

Etenemme jonossa läpi metsän kohti harjannetta. Lumi upotti parhaimmillaan nivusiin asti.

Harjanteen päälle päästyämme käsken miehet aseisiinsa NLAW-ohjusten kanssa. Tähytän harjanteen yli ja huomaan vaunun. ”Vasen tuhoa!” Osuma, vaunu tuhottu. Komento ”irti!” kajahtaa ja miehet irtautuvat pois asemistaan ja katoamme metsään.

Siinä irtautuessa mielessä vain pyörii vain kolme asiaa. ”Jaksaa, jaksaa, ”ei pysty ei kykene” ja ”aivan mahtavaa.”

Kurssin ensimmäiset viikot pyörivät pääosin oppituntien ja uusien toimintatapojen opettelun parissa. Joka viikko saimme toimia eri tehtävissä jotka tuli hoitaa, esimerkiksi huolto-AU tai ryhmänjohtaja. Myös aamureippailuiden ja sulkeisjärjestysharjoitusten vetäminen oli uutta.

Omat tupalaiset olivat melkein kaikki aivan ventovieraita, muttei mennyt kun pari viikkoa ja yhteishenki oli jo hyvällä tasolla.

Panssarintorjunta-aseiden kiistan kuningas, PST-ohjus 2000, oli ensimmäinen asejärjestelmä johon pääsimme tutustumaan ensimmäisillä viikoilla ja sen kantaminen on ollut kaikilta haastavin tehtävä tähän mennessä.

Siinä saa laittaa itsensä likoon, kun sen kanssa pääsee irtautumaan pitkiä matkoja, varsinkin jos sinun tehtäväksi tulee kantaa ohjuksinkä.

Taisteluharjoitus piti sisällään kaikenlaista johtamiseen ja aseamanmenoon liittyvää toimintaa, mutta mieleenpainuvinta koko harjoituksessa oli se, kuinka monta kertaa sai kuulla ”panssarihälytys” ja juosta aseisiin ohjus toisessa kädessä ja rynnäkkökivääri toisessa.

Tukikohtamme läpi kulki lähes joka tunti metsäkone, joka toimi kuvitteellisesti panssarivaununa ja jonka ohi kulkiessa saimme olla torjumassa sitä ohjukset olalla.

Panssarintorjuntalinjalla parasta ja hienointa on se, että meillä ei ole liian paljon porukkaa ja mahdumme kaikki yhteen tupaan, jonka vuoksi yhteishenki linjan kesken on erittäin hyvä.

Myös panssarintorjunta on hyvä aselaji, sillä se vaatii jotain, eikä ole liian helppoa, muttei mitään aivan mahdotonta. Rutiini tulee tutuksi. ”Ampumakuntoon, aseisiin, tuliasemanne tässä, vaunu ilmestyy tulialueelle, tuhoa, osuma, irti!”

Tiedustelulinja 1/19 - Uusia tuulia

oppilaat Aake Hassinen,
Erno Puska & Tomi Korpela

Muuttaessamme peruskoulutuskauden yksiköistä 3. jääkärikomppaniaan oli ilmassa samaa tuntua kuin palvelukseen astuessa. Siitä huolimatta, vaikka sotilaan perustietoutta oli kertynyt, niin mitään taustatietoa aliupseerikurssista ei oikeastaan niin sanottujen ”tornihuhujen” lisäksi ollut. Uudet tupakaverit ja uudenlainen toimintaympäristö toivat varusmiespalvelukseen haastetta.

Tässä erään taistelijan kokemuksia linja-1-harjoituksesta:

Kello on 00:50. Heräilen laavulta, väsyttää ja palelen, mutta onneksi laavu ja tervaskannosta tehty nuotio lämmittää mukavasti. Alan valmistautumaan tulevaan tehtävään pakkaamalla rinkkaa. Laitan sukset jalkaan ja lähdemme partioni kanssa kohteelle.

Kuun valaisemana hiihdämme keskellä metsää, kevennämme rinkat selästä ja lähestymme kohdetta. Pimeyden johdosta suuntavais-

tomme on hieman sekaisin, mutta valonvahvistimella löydämme pian maastosta tunnistettavia kohteita ja löydämme perille.

Lähdemme kiertämään suota, minkä toisella puolella tiedusteltava kohde sijaitti. Ehdimme liikkua vain noin 20 metriä kunnes huomaamme nuotion liekkien leimuvan edessämme. Syöksymme maahan ja koukkaamme nopein liikkein sivustalle.

Nuotiopaikalta kuuluvat jokaisen tiedustelijan pahin painajainen; joku lataa aseensa. Tajuamme, että nyt on aikamme poistua kuviosta. Alkuperäinen reitti, minkä

suunnittelimme, olisi mennyt juuri vartiopaikan lävitse ja nyt se ei ollut enää mahdollista.

Päätämme pikaisesti keksiä uuden suunnitelman ja hiljaa hiihtäen kierrämme vartiopaikan ohi toiselle harjanteelle, missä alamme tiedustelemaan kohdetta uudelleen. Yön aikana kuulemme aseiden laukauksia kohteelta. Muita partioita on havaittu, mutta meidän partiomme on vielä piilossa. Kello alkaa hiljalleen näyttämään siltä, että on aika palata takaisin laavulle. Kohteelta poistuessamme maasto on avointa, kuu valaisee ja tunnelma on hyvä.

Tämä oli tähänastisen aliupseerikurssin parhaimpia kokemuksia, vaikka harjoituksen aikana ei siltä märkänä, väsyneenä ja kaikkensa antaneena tuntunutkaan.

Tiedustelulinjalla on AUK1:n aikana kouluttajien toimesta pyritty siihen, että kaikki oppisivat tuntemaan toisensa ja tämä on edesauttanut ryhmien ja koko joukkueen yhteishenkeä. Arjessa tämä näkyy erityisesti, kun joukko pyrkii pitämään moraalialla korkealla vaativienkin tehtävien ohessa.

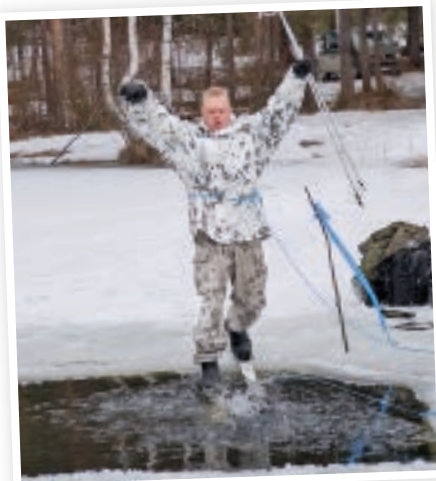
Tästä on hyvä jatkaa kohti AUK2:sta, tulevia harjoituksia joista varmasti syntyy unohtamattomia kokemuksia ja muistoja.

Osumat ja iskemät

Pelastautumista avannosta harjoitellaan

Aliupseerikurssit harjoittelivat kevättalven auringossa Valkeislammella pelastautumista avannosta. Suksilla avantoon, sauvoja hyväksikäyttäen jäälle ja vauhdilla lämpimään kuivien vaatteiden vaihtoon.

Koululaisvieraita toukokuun räntäsateessa

Sää ei suosinut toukokuista koululaisvierailupäivää kun lähes 800 lasta ja nuorta läheltä ja kauempaa suuntasi Hoi-kankankaalle tutustumaan varuskuntaan, kalustoon ja koulutukseen. Sateesta huolimatta etenkin kalusto kiinnosti.

Huoltopataljoonan komentaja vaihtui

Everstiluutnantti Matti Sopenen luovutti Kuopion huoltopataljoonan komentajan tehtävät seura-

jalleen, everstiluutnantti Henrikki Haapamäelle maaliskuun lopussa.

Valatilaisuudet kahdella paikkakunnalla

Tammikuun alokkaiden vala- ja vakuutuspäivää vietettiin Oulussa Ouluhallissa ja Kajaanissa varuskunnassa. Molempina päivinä saimme vieraita runsain määrin.

Urheilijat valalla rauniolinnessa

319-saapumiserässä palveluksensa aloittaneet 18 Urheilukoulun lumilajien urheilijaa vannoivat toukuussa sotilasvalan Kajaanin kuuluisimmassa nähtävyydessä, rauniolinnessa. Valatilaisuutta edelsi alokkaiden kotiväelle ja valmentajille järjestetty läheistenpäivä, jossa tutustuttiin palvelukseen ja olosuhteisiin Hoikankankaalla.

Uudet kasvot

Tervehdys Kainuun prikaati!

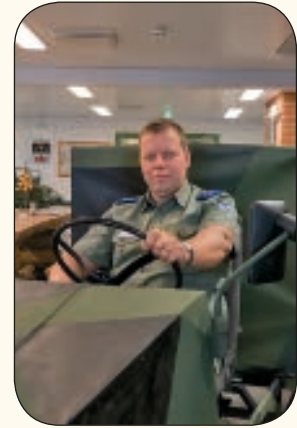
Näin alkajaisiksi ottaessani pataljoonan vastaan, kiitän minulle osoitetusta luottamuksesta. On kunnia ja etuoikeus tulla palvelemaan perinteikkääseen joukkoon.

Olen sitä mieltä, että pataljoonan komentajuus on upseerin paras aika. Minulla on mahdollisuus vaikuttaa varusmieskoulutuksen suunnitteluun ja resurssien jakoon. Samalla voin kuitenkin olla myös lähellä sen käytännön toteuttamista. Maanpuolustuskykymme nojaa asevelvollisiin. Varusmieskoulutuksen taso määrittelee, miten vahvaksi tämän kyvyn pystymme luomaan.

Pidän huoltoa ja logistiikkaa keskeisenä suorituskykynä. Vaikka huoltomiehet eivät ole ensimmäisenä ottamassa mittaa vihollisen kärjen kanssa, on toimiva sotaväline ja täydennykset keskeinen menestystekijä taistelussa.

Vaikka asunkin Tampereella, on Kainuu ja Kajaani minulle Oulussa syntyneenä lähellä sydäntä. Perheeseeni kuuluu vaimo, tytär ja kaksi poikaa.

Lopuksi korostan yhteishengen merkitystä. Joukko jossa puhalletaan samaan hiileen ja jonka jokainen sotilas voi luottaa palvelustoverihinsa, alaisiinsa ja esimiehiinsä

toimii niin sodassa kuin rauhassa.

Aurinkoista kevättä kaikille!

everstiluutnantti
Henrikki Haapamäki
Kuopion
huoltopataljoonan komentaja

Hurtti-Ukko uudelle vuosikymmenelle sähköisesti

Käsissäsi pitelemä lehti siirtyy kokonaisuudessaan sähköiseen versioon seuraavasta, 1/20-numerosta alkaen. Lehti ei siis enää kolahda postiluukusta lukijoille, vaan on luettavissa näköisversiona puolustusvoimien internetsivuilla. Osoitteesta puolustusvoimat.fi/joukko-osastojen-lehdet löytyy jo Hurtti-Ukot vuodesta 2017 alkaen. Ilmestymisajat säilyvät ennallaan; tammikuun ja heinäkuun alku sillä viikolla kun alokkaat aloittavat palveluksensa.

Ajankohtaisia tapahtumiamme voi seurata läpi vuoden sometileillämme Twitterissä ja Facebookissa @KainuunPR.

Loppuvuoden kalenteri

Heinäkuu

8.7. Alokkaat palvelukseen
13.-14.7. Läheistenpäivät

Elokuu

10.8. Vala ja vakuutus, Vimpelinlaakso Kajaani
10.-11.8. 14. Divisioonan perinnepäivät, Ilomantsi
16.-18.8. Häyhä-SM-ammuntakilpailut, Vuosanka

Syyskuu

9.-13.9. Kajaani 19 -paikallispuolustusharjoitus
13.9. Kainuun jääkäripataljoonan perinnepäivä
18.9. Kotiutuspäivä (255 vrk palvelleet)
20.9. Pohjan pioneeriopataljoonan maihinnousupäivä
2.-3.9. Psykososiaalisen tuen viranomaisyhteistyöharjoitus, Kajaani

Joulukuu

6.12. Itsenäisyyspäivä
9.-13.12. Metso 19 -taisteluharjoitus, Vuosanka
19.12. Kotiutuspäivä

Seuraa meitä #kaipr sosiaalisen median kanavilla:
twitter @KainuunPR, Facebook.com/KainuunPR

Aliupseerikurssien parhaat alikersantit on palkittu!

Maanpuolustussäätiön kannatusyhdistyksen aliupseerikurssin stipendillä kurssien priimukset

- Huollon aliupseerikurssi:
Kyösti Olli Juhani
- Jalkaväen aliupseerikurssi:
Anttonen Oskari Juho Vilhelmi
- Pioneerialiupseerikurssi:
Takarautio Aleksi Kullervo
- Tykistön aliupseerikurssi:
Mäntymaa Petri Markus
- Viestialiupseerikurssi:
Vaitovaara Niko Matti Olavi

Kainuun prikaatin killan palkitsemat linjojen parhaat

- Jääkäri linja: Kaartinen Joni Juhani
- Muas-linja:
Hauta-Aho Hermann Juhani Ilmari
- Panssarintorjuntalinja:
Laitinen Riku Veikko Johannes
- Komentopaikkalinja:
Vartiainen Tuukka Vilhelmi
- Radistilinja: Tiili Ville-Veikko
- Sotilaspoliisilinja: Kvist Santeri Valtteri
- Viestiasemalinja:
Lahtinen Eetu Pekka Johannes
- Lääkintälinja: Halonen Milla Eveliina
- Kuljetuslinja: Klemetti Lassi Samuel
- Kunnossapitolinja:
Virkajärvi Jesse Eemil
- Kranaatinheitinlinja:
Tirkkonen Henri Atte Olavi
- Viestilinja: Vainionpää
Rasmus Matti Hermann
- Tuliasealinja:
Hämäläinen Vili Veikko Johannes
- Valmiusyksikkö: Junka Sampsa Artturi

Kainuun tykistö- ja heittimistökillan palkitsemat tykistön linjojen parhaat

- Tirkkonen Henri Atte Olavi
- Vainionpää Rasmus Matti Hermann
- Hämäläinen Vili Veikko Johannes
- Junka Sampsa Artturi

Viestisäätiön palkitsemat viestiaselajien parhaat

- Vartiainen Tuukka Vilhelmi
- Heikkinen Eero Oskari
- Kainulainen Väinö Valentin
- Partanen Aki-Petteri Juhani

QA82

